

Iz delavskih krogov. Proti organizacijam.

Delavske organizacije so v nadalje podvržene določbam protitrušnih zakonov in s tem je onemogočen njihov razvoj in njihov nastop v prid delavstva.

POSEBNA KLAUZULA SE JE ČRTALA.

Vsled posebnega glasovanja v senatu, delavske organizacije nimajo pravice bojevati se za izboljšanje delavskih razmer.

Washington, D. C., 10. junija. S 34 proti 16 glasovom je zvezični senat odobrila določbo odseka za dovolitve, ktera določa, da so delavske organizacije podvržene protitrušnim zakonom. Zastopniška zbornica je namreč nedavno sprejela posebno klavzulo, ktera je delavske organizacije ločila od ostalih organizacij, tako, da delavske unije ne bi bile podvržene protitrušnim zakonom; senat je pa sedaj dotično zbornično klavzulo črtal. Ta klavzula, ktera je bila pripisana dovolitvi zneska \$200.000 za izvedbo protitrušnih zakonov, izjavlja odločno, da se tega denarja ne sme rabiti v svrhu preganjanja kake organizacije, ktere namen je izposlovati delavcem večjo plačo in skrajšati delavni dnevni čas.

Vsled predloga glede črtanja tega predloga, oziroma klavzule, je prišlo do živahne debate, s katero je prišel senator Bacon iz Georgije s tem, da je povdarjal, da arora biti državljani Združenih držav dovoljeni organizirati se v svrhu povišanja plače. Senator Heyburn se je pa zavzel za črtanje klavzule. Dejal, da ne bode nihče več storil, kakor on v svrhu povišanja delavskih razmer, da je pa treba rano preprečiti, da bi se mase tako organizovale, da bi končno razdelale lastnino podjetništva in kršila pravice drugih ljudi. Ako bi pa klavzula ostala v predlogu, potem bi bilo sodiščem nemogoče nastopiti proti organizacijam, tako, da bi prišel ves Shermanov protitrušni zakon ob svojo veljavo.

Debate se je vdeležil tudi senator Gore, kteri je dejal, da klavzula ne legalizira nikakršne nasilstva in da čuva delavce in njihove organizacije. Dejal je tudi, da je smatrati preganjanje delavcev, kteri si žele izboljšati svoj položaj, za nekaj ostankov iz starih temnih časov, ko delavci niso imeli kake pravice. Senator Warren je pa trdil, da morajo biti pred zakonom vsi ljudje enaki, tako, da se mora proti podjetniškim organizacijam ravno tako postopati, kakor se postopa proti organizacijam delavcev. Ako velja Shermanov zakon, ki je naperjen proti organizacijam podjetništva, za podjetnike, mora veljati tudi za organizacije delavcev.

Austin, Tex., 10. junija. Governor Campbell je poslal rangerje (vojaštvo v Texasu) v Pumpville, 300 milj zap. od San Antonio, da bode tamkaj vzdrževala red in mir. Delavci, ki popravljajo železniške proge, so namreč pričeli štrajkati in governor namerna štrajk končati s pomočjo rangerjev. Vsi vlaki prihajajo s zamudo na svoj cilj in ker je pričelo primanjkovati vode in vodnih rezervarjev ob železniških progah, je promet še bolj oviran. Vsi delavci na progi med Del Rio in El Paso, kakor tudi vsi čuvaji vodnih sesal, so pričeli štrajkati.

Strela udarila v vojak.

Petrograd, 10. junija. Včeraj je udarila strela v bajonete oddelka vojaštva, kteri je vežbal v bližini Krasnega Sela. Pri tem je bil jeden vojak na mestu ubit in jeden je smrtno ranjen.

Ponesrečeni letalci.

Budimpešta, 10. junija. Tukaj se je včeraj vršila dirka med letalnimi stroji in tako se je pripetilo, da so štirje letalniki padli na zemljo. Niti jednemu letalcu se ni kaj žalega zgodilo, toda jeden stroj je nevarno poškodoval neko žensko, ker je padel pred veliko tribuno za gledalce.

Poslovanje kongresa. Poštne hranilnice.

Zastopniška zbornica je sprejela predlog, ki določa ustanovitev poštne hranilnice v Združenih državah. Predlog izroče v par dnevih odsekovemu odboru.

ZA PREDLOG SO GLASovali VSI REPUBLIKANSKI ZASTOPNIKI.

Predlog izroče sedaj zvezičnemu senatu, tako, da je pričakovati, da ga tudi konferenčni odsek v kratkem dobi.

Washington, D. C., 10. junija. Zastopniška zbornica je sprejela in odobrila vladin predlog za ustanovitev poštne hranilnice po vseh Združenih državah. Za predlog so glasovali vsi republikanci in tudi 14 demokratičnih članov zastopniške zbornice. Predlog so na to poslali senatu in po par dnevih ga dobi konferenčni odbor v nadaljino posvetovanje, nakar bode najbrže tudi v zvezičnem senatu sprejet. Vodje zvezičnega senata se namreč popolnoma vjemajo z vsemi točkami tega predloga, da ne bode prišlo do kake dolge debate.

Pred par meseci je senat sprejel nek amendent k temu predlogu, ki je pa bil tak, da se je bilo nekaj časa bati, da bode predlog ostal brez vsake veljave. Oni amendent je določal, da se denar, ki se naloži v poštne hranilnice ne sme nikdar izdati za bonde, ki nosijo manj, kakor 2 in 1/4 obresti. Taft se je povdom svojih govorov večkrat zavzel proti temu amendentu in je povdarjal, da se ne naloži denar v dvodstotnih vladnih bondih, zlasti pa v onih Panamskega prekopu. Nadalje je Taft tudi dvomil o ustanovitvi imenovanega amementa. Potem so vsled tega ta amendent opustili in tako je sedaj predlog sprejet tako, kakor je želela vlada.

Novi zakon (ako bode sprejet tudi v senatu), določa, da zamore vsaka osoba, ki je stara deset let prijeti z nalaganjem denarja v poštne hranilnice. To je tudi omeženim ženskam dovoljeno in sicer tudi v onih slučajih, ako bi v to njihovi možje ne privolili. Hranilnice bodo izplačevale le po 2% obresti.

NOVA VELIKA PRODAJALNICA V NEW YORKU.

Samo zemljišče, na katerem bodo zgradili prodajalnico, bode veljalo dva milijona dolarjev.

V New Yorku dobimo novo velikansko prodajalnico, ktera bode stala na 5. Ave. nasproti nove ljudske knjižnice. Prodajalnica bode stala na celnem bloku in za zemljišče bode družba, ki bode lastnica nove prodajalnice, plačala dva milijona dolarjev, kajti na onem prostoru so zemljišča zelo draga. Zemljišče, na katerem bodo zgradili novo poslopje je na 5. Ave. 200 čevljev dolgo, dočim je 100 čevljev široko. Vse potrebne pogodbe za pričetek gradnje so že izdelane in tako se v kratkem prične z gradnjo. Na 5. Ave. bode imela prodajalnica tri vhode; visoka bode le šest nadstropij, vendar bode pa tako zgrajena, da se zamore vsaki čas povišati za šest nadstropij. Na strehi prodajalnice bode zgradili lep senčast vrt zajedno z glediščem. Družba, ki zgradi novo prodajalnico, je chicaska.

Oubanski banditi.

Havana, Cuba, 10. junija. Roparji, ktere vodi neki Innocente Solis, kteremu pravi prebivalstvo "El guerrillero", so v minoli noči napadli rancho Jesus Lopez blizu Ciego de Avila v pokrajini Puerto Principe. Roparji so vjeli Lopezovega sina in zahtevajo sedaj od očeta \$4000 odkupnine. "El guerrillero" je bil svoječasnno policaj v Havani in je veteran dveh revolucij. Ropar je postal, ko mu vlada ni hotela dati pokojnine in ker v tem pokliu baje več zaslužil.

Naturalizacijski graft. Odkritje prevar.

V newyorškem naturalizacijskem uradu so zamogli dobiti državljanske listine le oni inozemci, kteri so dajali podkupnino.

KORUPCIJA KONČNO ODKRITA.

Ljudje, kteri so dajali podkupnino, so prišli hitro na vrsto, ostali so pa morali po več tednov čakati.

Končno so tudi v newyorškem naturalizacijskem uradu odkrili graft, kakoršen je sploh pri vseh naših uradih običajen in tako se je izvedelo, da so morali oni ljudje, kteri so hoteli dobiti svoje državljanske listine, dajati uradnikom imenovanega urada podkupnine v znesku od \$5 do \$25. Vsled prizadevanja mayorja Gaynorja so mestni detektivji več tednov opazovali "delovanje" naturalizacijskih uradnikov in vslužbenev imenovanega urada in končno se jim je posrečilo ves varljiv sistem odkriti ter jednega grafterja prijati. Detektivji so se pomešali med prosilce, oziroma med kandidate za državljanstvo in tako so prišli na to, da zamorejo za denar in dobre besede priti kmalo na vrsto. Nek detektiv je pa skušal dobiti svojo listino, ne da bi dal komu kako podkupnino, toda listine ni zamogel dobiti. Tako je stal celih pet tednov v vrsti aplikantov, toda na vrsto mu ni bilo nikdar mogče priti. Nekemu drugemu detektivu se je naznanilo, da je težavno priti na vrsto, ako ne da kaj denarja. Končno je plačal \$14 in potem je moža, kteremu je dal denar, jednostavno aretoval.

Mayorju Gaynorju se je že davno naznanilo, da poslujejo v naturalizacijskem uradu grafterji in vsled tega je opozoril sodnika Hougha na to dejstvo. Sodnik mu je pa odgovoril, da je kongres za to odgovoren, ker ni dovolil dovolj denarja, da bi se zamoglo najeti dovoljno število klerkov za naturalizacijski urad. Mayor je vsled tega potem pisal generalnemu pravniku Wickershamu v Washington, mu popisal razmere, ktere vladajo v newyorškem naturalizacijskem uradu in ga naprosil, naj poskrbi za to, da se take razmere odpravijo. Te dni je dobil iz Washingtona odgovor z obljubo, da bode pravosodni vladin oddelek zadevo takoj preiskoval in vse nedostatke odpravil.

Aretovanega grafterja so izročili sodišču, ktero ga je stavilo pod \$3500 jamčevine. Pri njem so našli knjigo, v ktero je vknjižil 150 podkupnin v zneskih od \$5 do \$15.

LOV NA ČIFUTE V RUSLI.

Orožništvo išče čifute po gozdih, kamor so bežali, da se rešijo deportacije.

Petrograd, 10. junija. Iz Smolenska se brzojavlja, da je tamonjni gubernator naročil detektivom in orožništvu naj preiščejo vse gozde, kajti izvedelo se je, da je več čifutov bežalo v gozde, da bi se tako rešili deportacije v njihove rojstne kraje.

Orožništvo je potem prišlo v Palčik ob Orlovski železnici, ktero mesto je središče trgovine z moko in tam je preiskalo vse hiše. Tako so našli in prijeli deset čifutov, ktere so takoj deportirali. V bližnjih gozdih so vjeli šestdeset nadaljnjih čifutov, kteri so se skrivali po gozdih. Slednji so bili večinoma mladi ljudje, kteri so delali pri raznih trgovcih z moko. Pri lovu na begune se je tu pa tam tudi streljalo.

Vthotapljeni Rusi.

Boston, Mass., 10. junija. Dva Rusi, ktera sta se v Liverpoolu skrila na parnik Winifredian, sta skušala priti včeraj v Ameriko s tem, da sta potem, ko se je parnik približal kopnem, oziroma tukajšnjemu obrežju, skočila v morje in skušala priplavati na kopno. Jeden izmed plavčev je utonil, dočim so njegovega tovariša vjeli in rešili.

Položaj v Mehiki. Diazovo tiranstvo.

Predsednik Diaz je dal zapreti predsedniškega kandidata Francisco J. Madero, kteri je nameraval pri predsedniških volitvah nastopiti kot njegov protikandidat.

USTAJA POSTAJA VEDNO VEČJA.

Vesti iz Yucatana in Quintana Roo so zelo neugodne, toda vlada jih ne pusti razširati in prikriva resnico.

Monterey, Mexico, 10. junija. Včeraj so na povelje predsednika Porfirio Diaza zaprli predsedniškega kandidata Francisco J. Madero. Jetnik je naznanil, da se ne bode branil pred sodišči, ker je prepričan, da sedaj ne more mehiškanskim sodiščem zaupati, kajti slednja morajo tako ravnati, kakor jim ukaže vlada. Sodnik Trevano, ki ni nič drugega, kakor Diazovo orodje, dosedaj še ni javnosti naznanil vzroka, čemu so predsedniškega kandidata Madera zaprli in je le povedal, da je stališče, kakoršno zavzema Madero, tako, da je aretacija opravičena. Vse časopisje komentuje imenovano aretacijo. Opozicijskelno časopisje je jednoglasno obsoja aretacijo, dočim vladino časopisje hvali ta korak predsednika Porfirio Diaza.

Predsedniškega kandidata Madera so prijeli, ko je s svojo ženo hotel stopiti v vlak, da bi se iz mesta odpeljal. Pri sodišču so mu očitali, da je pomagal nekemu Roque Estrada, kteri se je izognil dostavi nekega sodnega povelja. Estrada se je pa že včeraj sam javil oblastim.

Razburjenost radi te aretacije je zlasti v mestu Saltillo velika in je postala še večja, ker so v Saltillo zaprli več njegovih pristavev, ktere vse so obtožili, da so prisostvovali neke-mu političnemu zborovanju. Madero ima zlasti med premožnimi sloji prebivalstva mnogo privržencev.

El Paso, Tex., 10. junija. Štirje Mehikanci so bili v Juarez nad dve leti zaprti, toda včeraj so jih vsled odredbe zvezičnega sodišča izpustili. V ječi so bili vsled tega, ker se jih je sumilo, da so se udeležili revolte v letu 1908.

Mexico Ciudad, Mexico, 10. junija. Iz Meride v Yucatanu se brzojavlja listu El Imparcial, da je vojaštvo pod vodstvom generala Larga napredovalo do mesteca Yuma, tako, da je prišlo v bližino mesta Valladolid, ktero mesto so pred dnevi zasedli uporni Maya-Indijanci. Glavne vladne čete so pa še vedno v Dzitas, kjer je vojaštvo ustanovilo svoje operacijsko bazo. Dosedaj še ni prišlo do boja med vojaštvom in Indijanci, kajti poveljnik še vedno čaka na poslanje nadaljnjih čet. Khkor hitro pa pride vojaštvo, bode takoj napredovalo proti Valladolidu, kjer namerava Indijance jednim mahom uničiti. Seveda je še zelo dvomljivo, ako se mu bode to posrečilo. Mnogo ljudi, o kterih se je mislilo, da so bili v Valladolidu ubiti, je srečno ušlo. Med temi je tudi mestni alkald, kteri se je preoblekel v žensko obleko in potem na kolesu ušel iz mesta.

Merida, Yucatan, Mexico, 10. junija. Prvi oddelek vojaštva iz Vera Cruz je dospel semkaj in napreduje svojo pot proti Valladolidu, kjer so se Maya-Indijanci dobro utrdili in se pripravili na boj z vladnim vojaštvom. Ker so Indijanci razdeljali brzojavne naprave, kakor tudi železniško progo, ni mogče ustanoviti zveze z onimi pokrajinami in vsled tega tudi zanesljivih poročil od tam ni mogče dobiti. V ostalem pa tudi vlada ne pusti neugodna poročila objavljati. Semkaj se tudi poroča, da so Indijanci zasedli mesto Citas, kjer so pobili mnogo ljudi in razdeljali cela premoženja. Značilno pa je tudi dejstvo, da se je Indijancem pridružilo mnogo takozvanih Mehikancev, kteri so nasprotniki vlade. Med njimi je mnogo ljudi, kteri so bili preje v Quintana Roo višji uradniki. Ti ljudje vodijo sedaj vojaške operacije Indijancev. O generalu Ignacio Bravo, ki je bil poveljnik 10. vojaškega okraja, ni bilo od početka indijanske

Truplo v kovčku. Umorjena Američanka.

Truple neke Američanke so našli v kovčku zaprto v jezeru Como v Italiji. Nesrečnica je bila brezdvomno umorjena, kajti glavo ima razbito.

POKOJNICA JE DOKAJ IZ CALI-FORNIE.

Njen spremljevalec, nek mlad Američan, ki je sin nekega častnika naše mornarice, je neznano kam zginol.

Como, Italija, 11. junija. V jezeru Como, so pri vasi Maltrasso našli velik kovček, v kterem je bilo truplo Američanke H. N. Castle, rojene Mary Crittenden Scott iz San Jose, California. Nesrečnica je bila očitvidno umorjena, kajti na glavi ima več udarcev, vendar je pa umrla šele potem, ko jo je morilec v kovčku vrgel v vodo, kajti zdravnikovi so spoznali, da je nastopila smrt šele potem, ko je bila nesrečnica že v vodi.

V kovčku so našli tudi komad obleke, ki je bil zaznamovan s črkami G. L., in nadalje je v kovčku tudi nekoliko pisem, iz kterih je razvidno, da je pokojnica preje živila v New Yorku in sicer na 34. ulici.

Ljudje, kteri so pokojnico poznali, ko je še živila, naznanjajo, da je večkrat dejala, da je poročena z Porter Charltonem, sinom nekega častnika ameriške vojne mornarice. Charlton je star 23 let in je bil preje dijak vseučilišča Pennsylvania. Pokojnica je stara najbrže kakih 35 let. Ko so našli truplo, so se takoj spomnili, da je imenovan par nedavno najel neko vilo na bregu jezera. Pred par dnevi sta pa oba neznano kam zginola in potem ju ni nihče več videl. Ženska je govorila angleški, dočim je njen spremljevalec skušal govoriti francoski. Govoril je pa tako, da je vsakdo lahko opazil, da francoščina ni njegov materini jezik.

AVTONOMIJA FINSKE.

Finski deželni zbor je sedaj podeljen ruski gosudarstveni dumi.

Petrograd, 11. junija. Gosudarstvena дума je sprejela z 164 proti 23 glasom predlog, vsled kterega mora biti v nadalje finski deželni zbor podeljen ruski gosudarstveni dumi.

Ko se je na Finskem izvedelo, da je vladin predlog predl, je zavladalo po vsej deželi velikansko ogorčenje. Poslanci dume so pa potem, ko je bil predlog sprejet, končni izid glasovanja z nepopisnim veseljem pozdravili in poslance Vladimir Pariskijevič je ustal, ter zakričal: "Finis Finlandiae!"

Nov hotel v Chicagu.

Chicago, Ill., 10. junija. Stavbinski urad je dobil v odobritev načrte za gradnjo novega hotela, ki bode visok trideset nadstropij in ki bode veljal \$5,000 000. Hotel bode stal na Clark in Madison Sts. Za potnike bode v hotelu 1400 sob.

ustaje ničesar slišati in vsled tega so mu poslali posebne sele, kteri mu morajo izročiti povelje, vsled kterega se mora takoj s 1000 vojakmi napotiti proti Valladolidu in pregnati tamonjne Indijance. Mogče je pa tudi, da so generala in njegove vojske Indijance že obkolili, tako, da ne bode zamogel izvršiti danega mu povelja. Prve vesti, da je Valladolid napadlo 5000 Indijancev, se sedaj uradoma potrjujejo. Vlada je mnenja, da bode ustajajo zamagla kmalo udniti, zajedno pa mora priznati, da bode Indijanci še dolgo lahko nadaljevali svoje guerilla-vojevanje. V pokrajinah Maya-Indijancev je zaposlenih kakih 100 državljnov Združenih držav, toda o njih dosedaj ni bilo ničesar slišati.

Vera Cruz, Mexico, 10. junija. Topničarki Bravo in Zaragosa sta se pripravili, da odvedeta 600 vojakov od tukaj v Progresso.

Iz Avstro-Ogrske. Ogr. državni zbor.

Avstrijski državni zbor že dva dni debatira o volitvah v ogrski državni zbor. Obilo interelacij radi vojaškega nasilja povodom ogrskih volitev.

KRITIKOVANJE VLADINEGA NASTOPA.

Ministrski predsednik, Khuen Hedervary je izjavil, da je bilo vojaštvo poslano v volilne okraje v svrhu vzdrževanja miru.

Dunaj, 11. junija. V poslanski zbornici avstrijskega državnega zbora je prišlo do živahne debate, pri kteri so se poslanci bavili z ravnokar minolimi volitvami v ogrsko-hrvatski državni zbor. Razburjenje je bilo zelo veliko, vendar pa to za avstrijski parlament ni prav nič novega, kajti v njem se poslanci itak vedno prepirajo. Debatna glede ogrskih državnozborskih volitev je trajala dva dni in sicer vsled tega, ker so na Ogrskem rabili skupno avstro-ogrsko vojsko za vzdrževanje miru pri volitvah, oziroma za vplivanje na volilce, tako, da so morali oddati svoje glasove za vladino stranko. Avstro-ogrska vojska se pa po mnenju poslancev nikakor ne sme rabiti v take korupcijske namene in svrhe, to tem bolj, ker se niso vršile volitve v Avstro-Ogrski, temveč le na Ogrskem. Pri debati o teh volitvah so se najbolj odlikovali socialisti.

Zastopniki avstrijske vlade v parlamentu so se na vse mogče načine branili pred napadi in so izjavili, da so volitve na Ogrskem popolnoma ogrska zadeva, vsled česar se Avstrija v te zadeve ne sme vmešavati. S tem je avstrijska vlada blamirala sama sebe, kajti baš ona se je vmešavala v volitve na Ogrskem s tem, da je pustila zlorabiti skupno vojsko za korupcijo na Ogrskem.

Iz Budimpešte se javlja, da je tudi tamošnje časopisje pričelo napadati ogrsko vlado radi izrednega nasilja pri zadnjih volitvah, kajti ljudstvo je bilo prisiljeno voliti tako, kakor se mu je ukazalo in tako je vlada dobila večino. Ogrski ministrski predsednik Khuen Hedervary izjavlja, da je bilo vojaštvo potrebno, kajti le na ta način oziroma z pomočjo vojaštva je bilo mogče preprečiti, da ni prišlo do bojev med strankami.

IZGUBLJENA DEKLICA.

V. TARRYTOWNU, N. Y.

Javilo se je več ljudi, kteri so tamkaj videli stenografino Esther Mearson, ktera je neznano kam zginola.

Policiji našega mesta se še vedno ni posrečilo najti šestnajstletne stenografine Esther Mearson, ktera je, kakor smo poročali minoli ponedeljek odšla iz hiše svojih starišev, na kar je ni nihče več videl. Detektivji jo iščejo ne le v New Yorku, temveč tudi po vsej okolici. Več detektivov je odšlo v Tarrytown in Whiteplains, ker se je od tamkaj sporočilo, da so razni ljudje videli v onih mestih zginolo deklico. Dr. Henry C. Ruhl iz White Plains je namreč naznanil policiji, da je predvčeršnjim jutraj, ko je šel na kolodvor, videl neko deklico, ki je bila očitvidno omtotljiva. Deklica ga je hotela nagovoriti, toda on je nadaljeval svojo pot. Ko je pa potem videl v vlaknu sliko zginole Esther, je takoj opazil podobnost med sliko in zginolo stenografino. Vsled tega je takoj o tem obvestil policijo. Detektivji so se takoj napotili tje, kajti dosedaj niso našli niti najmanjšega sledu.

Nek sprevodnik nadulnične železnice na 9. Ave. v New Yorku, je sporečil očetu zginole deklice, da je v terek popoldne viden v svojem vlaknu nekega starejšega moža z neko deklico. Oba sta ga vprašala, kako se pride v Tarrytown. Nek prijatelj rodbine Mearson je potem odšel v Tarrytown in tam mu je komisar za ceste naznanil, da je v terek v resnici viden

Razne novosti iz inozemstva.

Po vsej srednji Evropi so nevihte na dnevnem redu in strela je v Nemčiji ubila že veliko število ljudi; strela udarila med vojske.

FRANCIJA PROTI RAZOROŽITVU.

Velik požar v Rusiji; trgovinski del mesta Borisova je razdejan; baje so nepoznanci nalašč zažgali.

Kolin, Nemčija, 10. junija. Tekom zadnjih dni so v Nemčiji in po vsi srednji Evropi nevihte na dnevnem redu. Te nevihte so vsled tega značilne, ker med njimi silno mnogo tresa, tako, da je bilo že mnogo ljudi vsled strele ubitih. Tudi škoda na polju je velika. Samo ob Reni je strela ubila nekaj nad dvajset oseb. Ko je včeraj zvečer oddelek vojakov vežbal na tukajšnjem vežbališču, je strela udarila med vojske in ubila dva vojaka, dočim sta bila dva druga nevarno ranjena.

Kassel, Nemčija, 10. junija. Tukaj sedaj skoraj neprestano tresa in tekam zanjih dveh dni je strela ubila dvajset ljudi in mnogo živine. Pri Langenheimu je strela udarila med otroke, ki so se na polju igrali in prišli pod neko košato drevo. Dva otroke sta bila ubita in sedem je poškodovanih. Tudi od ranjenih otrok jih bode moralo nekaj umreti.

Pariz, 10. junija. Ministrski predsednik Briand je včeraj v poslanski zbornici razvil svoj program in tem povodom je dejal, da je bodočnost Francije, kakor tudi njen razvoj odvisen od njene vojske, kajti Francija ima tudi vojaške obveznosti napram svojim zaveznikom, tako, da na kako razorožitev ni misliti, pač pa na povečanje vojne mornarice.

Petrograd, 10. junija. Požar je v Borisovu razdelal skoraj ves trgovski del mesta. Imenovano mesto ima 15 tisoč prebivalcev, kteri so večinoma čifuti. Zgorelo je 450 poslopij, med kterimi so tri sinagoge ali židovske svetilne. Večina prebivalstva biva sedaj na prostem, dočim so vojaški oblasti dale prebivalstvu na razpolago rezervne vojašnice. Vlada je poslala nekega višjega pravosodnega uradnika v Borisov, da preišče vzroke požara, ker se domneva, da so nepoznanci nalašč zažgali židovske hiše in sinagoge.

Nezgodna na železnici.

St. Louis, Mo., 10. junija. Na Severni Louis, Iron Mountain & Southern železnici je pri tukajšnjem mestu škodljiv raz tir poštne brzojav, ki je vozil v Texas in pri tem sta bila dva potnika na mestu ubita, dočim je več oseb nevarno ranjenih.

nekega starejšega moža z neko deklico na ulicah imenovanega mesta. Stariši izgubljene deklice so včeraj dobili pismo, z kterim se od njih lhteva \$500 odkupnine. Denar naj položi blizu mesta kraj Kent Av Williamsburg. Policija se ne ozira na to pismo.

Denarje v staro domovino

pošiljam o

za \$ 10.35	50 kron.
za 20.50	100 kron.
za 41.00	200 kron.
za 102.50	500 kron.
za 204.50	1000 kron.
za 1020.00	5000 kron.

Poštarina je všteta pri teh svotah. Doma se nakazuje svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka. Naše denarne pošiljave izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11. do 12. dne.

Denarje nam poslati je najprilijeje do \$25.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pismu, večje smeske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER CO.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. E.
Cleveland, Ohio.

"GLAS NARODA"
(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenian Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
VICTOR VALJAVEC, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Na celo leto velja list za Ameriko in
Canada: . . . \$3.00
pol leta: . . . 1.50
pol leta za mesto New York: . . . 2.00
Evropa za vse leto: . . . 4.50
pol leta: . . . 2.50
cetri leta: . . . 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz-
vzemši nedeljo in praznikov.

"GLAS NARODA" ("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.
Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
vzemajo.
Denar naj se blagoviti pošiljajo po
Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
brevitete naznani, da hitreje najde-
mo naslovnik.

Dopisom in pošiljankam naredite ta na-
zov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.
Telefon 4687 Cortlandt

Koncem tedna.

V Brooklynu je umrl Michael Ma-
honey, katerega povodom državljans-
ke vojne vojaška komisija ni hotela
vzeti v vojsko, ker je bil preslab.
Pokojnik je dočkal 101. leto svoje
starosti in ostavlja sedemnajst di-
rektnih potomcev.

Ker je pa deželi ostavil sedemnajst
potomcev, je ta čin smatrali tudi pa-
triotičnim in vrednim pokojnine.
Mnogo bolj je namreč patriotično,
ako se da sedemnajstim ljudem živ-
ljenje, kakor ako se ustrelj — dva-
najst ustašev.

Tudi najhujše izkušnje pri nas v
Ameriki ne hasnijo. Kljub temu, da
je morala 16 let stara stenografinja
Ruth Wheeler na tako grozen način
pod roko nemškega morilca umreti,
je sedaj zopet zgolj neka 16 let
stara stenografinja, katero njeni sta-
riši zaman iščejo.

V ostalem pa skušnja še nikogar
ni izučila: prešli smo nekoliko pi-
sem, s katerimi nas vprašujejo rojaki,
kje je oni denar, ki se je svoječasno
nabral za bajno slovensko cerkev v
New Yorku in kje je drobiž, ki se je
dobil za prodajo cerkvenih znamk. —
Mi tega ne vemo. — Toda nabiralo
se je v iste vrste svoječasno tudi na
zapadu in vsled tega vprašamo tudi
mi: Kje je pa oni denar?...

In ker smo že pri skušnjah, od kterih
bi se dalo marsikaj naučiti, naj
še navedemo, da imamo baš v New
Yorku tako podnebe, da provzroči,
da marsikdo pozablja na svoje skuš-
nje, pa naj bodo slednje nabrane v
Ameriki, ali pa tudi v Evropi.

V Pekingu je prišlo mnogo takozvanih
reformierjev, kateri zahtevajo, da
se da Kitajski tudi ustava. Osem
delegatov je poleg tega tudi sklenilo,
da bodo izvršili samomor, ako ne do-
sežejo svojega cilja. Iz tega je iz-
vajati: Marsikdo se napoti v naj-
večje mesto kakle velike dežele z gla-
vo polno idej in načrtov, ne da bi v
svoji naivnosti vedel, da pomenja
njegova pot zanj in za njegove —
samomor.

V ostalem nam pa ljudje, ki gredo
tako veselo v smrt, zelo imponirajo.
Tako je prišel, kakor smo poročali,
te dni v New York nek 107 letni star-
ček. Tudi ta je prišel semkaj — da
tukaj umrje.

Ljudski samomor.

Pred nekoliko dnevi je umrl slavn
nemški zdravnik dr. Koch, kateri je
storiš za človeštvo mnogo dobrega,
kajti na polju zdravilstva, zlasti pa
še na polju boja proti jetiki je do-
segel velike uspehe.

Povsem naravno je, da se s pokoj-
nikom sedaj bavi skoraj vse časopis-
je, toda le malo je časopisov, kteri
bi se bavili z njegovim velikim de-
lom za časa njegovega življenja. Vsi
listi pa na široko razpravljajo o Ko-
chovem mnenju, "da bo človeški
rod potem, ko pride do velike civiliz-
acije, izumrl in sicer potem takoz-
vanega ljudskega samomora."

"Ljudski samomor", o katerem je
dr. Koch svoječasno pisal, je nevolja
skrbeti za svoje potomstvo, kar je
opaziti pri gotovih slojih človeške
družbe, ktera ima vse rajše, kakor

otroke in ktera obstoji iz roditelj, ki
nimajo otrok.

Isto bojazen ima, kakor znano, tu-
di naš bivši predsednik Roosevelt,
dasiravno je ta bojazen izdatno sta-
rejša, kakor Roosevelt.

Tudi slavni rimski cesar Augustus,
Caesarjev sin, in znani vladar raz-
nih ljudstev, je imel tako bojazen.

Vsled tega je izdal zakone proti sam-
cem. Slednjim je bilo zabranjeno
prihajati k ljudskim igram. Poleg
tega je tudi strogo kaznoval poročene
ljudi, kateri niso imeli otrok in celo
svojo lastno hčer Julijo je poslal v
prognanstvo, dasiravno je stori-
la mnogo dobrega za prebivalstvo.

Augustus se je ravno tako bal, ka-
kor dr. Koch in Roosevelt, da bodo
ljudje časoma postali tako civiliz-
ovani, da ne bodo hoteli nihče imeti
otrok in da bodo vsled tega moral
človeški rod izumreti.

Vse te bojazni so pa neosnovane.
Ako izumrje kak rod, ker ženske ne-
čejo potomstva, za njimi ni potreba
žalovati. One ženske, ktere ne ma-
rajo otrok, jih tudi ne smejo imeti,
ker njihovi otroci bi bili nesrečniki.

Tedaj, ko si je Augustus v Rimu
belil lase vsled ljudskega samomora,
so Rooseveltovi predniki plesali boje-
ne plesove na severu Evrope in mo-
rili jeden drugega. Njegovi predniki
so imeli obilo otrok, ktere so najpre-
je vzgojili in jih potem zopet v voj-
nah morili.

In medtem, ko se je Augustus ba-
vil z nemoralno in malimi rodbinami,
kakoršne so bile pri rimskih patri-
cijih v običaju, je bilo v Rimu med
pravim prebivalstvom vedno obilo o-
trok. Sedaj je od one dobe minilo
že več stoletij, toda kljub temu so
rimske, oziroma italijanske žene še
dandanašnji najbolj plodovite, kar
jih je na svetu. Kedor obišče kako
italijansko mesto ali vas, ali kedor
gre v kako italijansko kolonijo v na-
ših mestih, se boče takoj prepriča-
la, da so vse ulice polne otrok, kateri vsi
so zdravi in veseli. Tu je tudi najti
na stotine mater, ktere so srečne in
ponosne, ako imajo veliko število
dece.

Augustus, dr. Koch in Roosevelt so
na napačni poti, ako mislijo, da
bode človeštvo izumrlo vsled ljudske-
ga samomora pri gotovih slojih dru-
žbe. Oni sloji, ki ne marajo potom-
stva, so slični peni na juhi, ktero
vsaka kuharica odstrani, ker jih ne
rabi, kajti le kar je dobrega, ostane.

DOPISI.

Henry, W. Va.
Cenjeni gospod urednik:—
Nauznanjam Vam, da pri nas ne
štrajkamo in da delamo vsaki dan.
Zasluzimo le malo, toda to ne stori
mogoče, kajti prilike, da bi denar po-
tem spremenili v kako pijačo, itak ni-
mamo. Le tedaj si zamoremo kaj
privoščiti, ko pride kaka boljša kap-
ljica iz družih krajev, ker naš kraj
je popolnoma suh.

Tukaj nas je le nekoliko Sloven-
cev in Hrvatov, kateri se dokaj dobro
medsebojno razumejo. Tako smo
ustanovili društvo sv. Jurija št. 96
in smo se pridružili J. S. K. J. Onim
rojakom, ki se niso pri kakem dru-
stvu in ki žive tukaj ali v bližini, se
sedaj updi lepa prilika za pristop k
društvu.

Pozdravi! Ivan Petek.

Winter Quarters, Utah.

Cenjeno uredništvo:—
Onegav Franel je nekoč rekel, da
je naš Winter Quarters vetrovno me-
sto. Hvala vsemogočnemu Manitovu,
da je to vsaj deloma resnica. Kajti
čistilni vetrovi, ki pihaajo vsi
raz sneženih gorskih velikanih,
so nam izredno koristni; v prvi vrsti
čistijo kraj različnih mrtov, poseb-
no stitih komarjev, ktere z malimi
izjemami odnesejo vse dolji proti Col-
tounu. Ako pa tu ali tam kak komar-
ček zaostane in ktereja malo zbrde,
pa tudi ni taka nevarnost in nikdo ni
tako neumen, da bi vsled tega jeze
počil. Pri taki odprtini baže potem
lahko vidi duša in bi bilo zelo za-
lostno, če bi moral človek ravno se-
daj v nirvano, ko "brih in dol na o-
kol" s svetjem je odel" in ko vsi bri-
bi in doline naše divje Utah izgleda-
jo kot en sam cvetlični šop.

Pa tudi na toli opisovano zvezdo-
repatično imajo hladilni gorski vetro-
vi ugoden vpliv. Le nikar se ne sme-
jajte! Saj ste že čitali, koliko pre-
glavice dela ta preklicana zvezda tam
na vzhodu skoro vsem zvezdo- in
zvezdoslovcem, ker jim neče pokazati
ne glave ne repa. Nam tukaj pa
"bistre sapa zrak vedre" in nesmr-
ni bogovi so nam izredno naklonjeni,
zato nam pa tudi zvezda-repatiča ka-
že prijazno svoje lice v vsej krasoti
in to že dolgo. Do 18. maja smo jo
gledali zjutraj (tisti namreč, ki radi
zgodaž vstajajo, ampak jaz nisem
med tistimi). Nekaj dni pozneje po-
kazala se nam je pa že po solnčnem
zahtu in zdaj jo lahko vsak večer

Pojmi o običaju poljuba so pri
raznih plemenih kaj različni. Dočim
se je smatral poljub v starih časih
pri nekterih plemenih, kakor še dan-
danes pri nas, za izraz ljubezni, so
nekteri smatrali poljub kakor nespo-
doben in razžaljiv čin.

V starem Egiptu je veljalo za iz-
reden čin vjdnosti, da se je dru-
gemu roko najprej poljubilo in po-
tem jo položilo na teme. Med seboj
enako veljavni in ugledni moške so
se poljubovali na javnih ulicah, ven-
dar ni prišlo nobenemu možu v de-
želi Faraonov na misel poljubljati
tudi kako žensko bitje.

V starem Rimu je veljal poljub
dolgo časa kakor slovesen čin. Če
so zalotili snajpa pri tem, da je po-
ljubil kak prsto ženo, so ga za ka-
žen vrgli med divje zveri, da so ga
razžale. Za časa Katona je bilo
celo otrokom prepovedano javno po-
ljubljati stariše.

Pa še dandanes so mnenja o po-
ljubni različna.

Po neki znanstveni statistiki po-

studenjema v celi-njeni lepoti.
Kar se dela tiče, gre tako srednje.
Včas delamo dobro, včas pa zopet
malo "poštapamo" in take svete ča-
se porabimo, da se navzljemo krasot
prebudišve se narave, ktera se nam
smehlja v vsem svojem pomladnem
času in ki

Tako sladka je in mila,
Kot bi rože dihalo.
Krasna, kakor da b' se bila
V rajski rosi kopala.

Nedavno sem čital en dopis neke
iz Colorada, koliko najrazličnejše
zverine se nahaja po tamošnjih goz-
dih. In kolikokrat se zdaj — ko s
puško na rami pohajam po gozdu —
spomnim na to, tolikokrat si želim
imeti vsaj enega belobradatega in
kosmatega duha iz "tisoč in ene no-
či", ali pa enega onih, ki jih je imel
modri Salomon v steklenih zaprtje
((pa ne mislite na šampanjce), da bi
me v trenutku postavil tje med ti-
ste coloradske štirinogate ljubljene
nedeljskih lovece. Najnavadnejša in
tudi skoro največja zverina naših
gozdov je namreč neka marogasta,
dva palca dolga miš in pri loru na
tako zverino se človek ne more ska-
zati kakšnega posebnega junaka.
Ustreljena živalica pa tudi ne sodi
na "rizoto" ne za "ajmoht". Kljub
temu pa, da o lovski sreči ne
morem govoriti, zahajam vendarle
v gozd, posebno tje, kjer v senč-
natem zatijšu žubori bistre studen-
ček, "kjer solnce z mrakom govori
v skrivnostnih majih". V takih stu-
denčkih kopljejo se baže večkrat gor-
ske Vile in rad bi jih enkrat videl te
nebeske deklice, kajpak. Kdo bi mi
tudi zameril, saj pravih in pristnih
Evinih heerk tu itak pogrešamo. —
Ampak nikar se ne jezite preveč,
gospod urednik, meni je menda že
tako usojeno, da mi pero kar nevede
in nehoti zaide od kosmatih lovskih
idealov med rdečelične ideale v svile-
nih kriilih. Je pač smola, kaj se
hoče!

V obče smo tu zelo veseli ljudje.
Zabave in veselice se vrše kar druga
za drugo. Koliko smo jih imeli že
letos, sem pozabil. Zadnja je bila
dne 21. maja in sicer od društva sv.
Barbare postaje šte. 42, ter se je
kljub nekterim neprilikam dosti po-
voljno obnesla in nesramni pajki, ki
so predli svoje ribiške mreže v že-
lodcu družvene blagajne, morali so
vsaj za nekaj časa s culo na hrbtno
odpotovati proti San Franciscu.

Tukajšnji rojaki živijo med seboj
kakor tudi z domačini in drugorodei
v lepem miru. Le z Grki se tuintam
malo pisano gledajo, včas oparve-
no, včas pa tudi brez vzroka. Za
društva smo tu jako vneti. Divjake,
t. j. take, ki niso pri nobenem dru-
stvu, lahko preštejemo na prstih.

Na praznik kinjanja grobov prire-
dila so vsa tri tukajšnja slovenska
podporna društva skupno spoved na
pokopališče. Z društvenimi znaki na
prsih priklopili smo se kot posebna
skupina Američanom in pokazali ta-
ko spoštovanje lepepu ameriškepu
prazniku in obiskali deseterico roja-
kov in rojakinj, ki snivajo pokojno
na seofieldskem mirovovju. Domači-
ni in sploh vsem je naš nastop zelo
ugajal, zato udeleženci čast vam!

Poročati bi imel rojakom še marsi-
kaj in poslal bi rad vsakemu in vsa-
kež tistih sedem tisoč, ki so naro-
čniki tega cenjenega lista, po en pa-
radni pozdrav; pa prepričan sem, da
jih je najmanj 9999 takih. Pa si mi-
slijo: "Spač naj bi šel fant, spač
mesto da tu-le kvasi brez konea in
kraja, papir in črnilo trati in krače
Boga iz čepa dragoceni čas." Jaz
se pa za jezo tistih 9999 niti malo
ne zmenim, ker vem, da vsem ljudem
ne more človek ustreči, pa naj bi bil
tudi tako pripraven in lep, kot sam
Frankofakin, ki je po besedah Rado
Murnika — najlepši hudci celega
pekla!

Anton Terbove.

To in ono.

Angleška ženska politična zveza,
to je društvo takozvanih "sufraga-
tes", je ravno kar izdala letno po-
ročilo, iz ktereja izhaja, da je imela
zveza leta 1909 31,686 funtov ster-
lingov dohodkov, kar je naravno o-
gromna svota. Članice so priredile
minolo leto 20,000 shodov za žensko
volilno pravico. Stranka ima 99 stal-
no nameščenih in plačanih svojih u-
radnic. Lani je ilbo vsega skupaj
aretiranih 294 sufragetk, v ječo jih
je prišlo 163. Od teh jih je 110 štraj-
kalo z lakoto in 36krat je bila izvrše-
na nasilna hranitev.

Poljub danes in nekda.

Pojmi o običaju poljuba so pri
raznih plemenih kaj različni. Dočim
se je smatral poljub v starih časih
pri nekterih plemenih, kakor še dan-
danes pri nas, za izraz ljubezni, so
nekteri smatrali poljub kakor nespo-
doben in razžaljiv čin.

V starem Egiptu je veljalo za iz-
reden čin vjdnosti, da se je dru-
gemu roko najprej poljubilo in po-
tem jo položilo na teme. Med seboj
enako veljavni in ugledni moške so
se poljubovali na javnih ulicah, ven-
dar ni prišlo nobenemu možu v de-
želi Faraonov na misel poljubljati
tudi kako žensko bitje.

V starem Rimu je veljal poljub
dolgo časa kakor slovesen čin. Če
so zalotili snajpa pri tem, da je po-
ljubil kak prsto ženo, so ga za ka-
žen vrgli med divje zveri, da so ga
razžale. Za časa Katona je bilo
celo otrokom prepovedano javno po-
ljubljati stariše.

ljubljajo. Nemei, največkrat in niso
pri tem najmanj izbirčni. Nemei iz
Pruske poljubi ustna, čelo, roke in še
drugo. Francoz poljubi mnogo
manj, a še to v mladih letih. Isto-
tako Norvežan, Anglež in Amerika-
nec. Kitajec je poljub zopern. Av-
strijec pritisne poljub na roko, Rus
pa na čelo. Ruski muški (kmetje)
često poljubljajo svojim gospodar-
jem kolena. Poljak poljubi ramo
drugače, ako je ta višja in uglednej-
ša osoba. Italijani so s poljubi kaj
radodarni toliko med možkim, kakor
med ženskim spolom.

Slovenci — tako pravi ta statisti-
ka — poljubljajo udano in mehko.
Vroči pa so tam, kjer se njihovo ple-
me križa z romanskim. Potemtakem
soditi bi morali biti poljubi tržaških
Slovenc nekaj naravnost — izred-
nega.

Iz slovenskega sveta.

Črna Gora — kraljestvo.
Belgradski listi javljajo, da se čr-
nogorski knez Nikola ob jubilejnih
svetosti v navzočnosti srbskega
kralja Petra in italijanske kraljeve
dvojice proglasi črnogorskim kraljem.

Nova slovanska zveza.
Kongres ruskih pisateljev in novi-
narjev je sklenil ustanoviti "Vse-
rusko zvezo pisateljev in novinar-
jev".

Poljaki ne pojdejo na vseslovenski
kongres.

Iz Petrograda javljajo: Poljaki so
definitivno odklonili, da bi se udele-
žili vseslovenskega kongresa, ki se bo
meseca julija vršil v Sofiji. — Izja-
vilovo se je vse prizadevanje dr. Kra-
máira in profesorja Bobčeva, da bi
odvrnila Poljake od takega sklepa.

Srbski konzulati v Bosni in Hercegovini.

Belgradski "Dnevni list" je do-
znan, da je bil v trgovski pogodbi z
Avstro-Ogrsko tudi pasus o srbskih
konzulatih v Bosni in Hercegovini.
Srbska vlada pa ni pristala na to
ponudbo, češ, da se ne bi mislilo, da
se Srbija zadovoljuje s to koncesijo.
Zato se za sedaj ne ustanove v Bosni
nikaki srbski konzulati.

Frankopanski grad

Pri Kraljevići je od Zanella in Her-
niga kupila hrvatska vlada za 195
tisoč kron. Grad prideba baže kakor
zavetišče upokojenih duhovnikov.

Proti inozemcem v Rusiji.

Iz Petrograda poročajo: Minister-
ski svet je vsprejel zakonski načrt,
po katerem ne morejo inozemci v Po-
dolin, ki so dosegli rusko državljan-
stvo, nakupovati nepremičnin izven
mest. Gubernatorji zamorejo izgnati
tj vsakogar, ki bi se proti tej na-
redbi pregrešil.

Novo bolgarsko stranko

so ustanovili v Bolgariji pod vod-
stvom poslanca Doreva. Nova stranka
hoče združiti vse macedonske Bol-
gare ter jih obvarovati pred nadalj-
nim cepljenjem. Potrebno ustanovit-
ve take stranke so v Macedoniji že
dalje časa uvidevali, vendar so se do-
slej ponesrečili vsi poskusi, ker so si
in teresi macedonskih Bolgarov pre-
več različni.

Novi in oni.

Angleška ženska politična zveza,
to je društvo takozvanih "sufraga-
tes", je ravno kar izdala letno po-
ročilo, iz ktereja izhaja, da je imela
zveza leta 1909 31,686 funtov ster-
lingov dohodkov, kar je naravno o-
gromna svota. Članice so priredile
minolo leto 20,000 shodov za žensko
volilno pravico. Stranka ima 99 stal-
no nameščenih in plačanih svojih u-
radnic. Lani je ilbo vsega skupaj
aretiranih 294 sufragetk, v ječo jih
je prišlo 163. Od teh jih je 110 štraj-
kalo z lakoto in 36krat je bila izvrše-
na nasilna hranitev.

Nemški princ — prijatelj socialnih demokratov.

Splošno začudenje je vzbudilo, da
se je nemški princ Maks na parla-
mentarnem večeru v Karlsruhe zelo
mno govorjavil s socialno-demo-
kratičnimi poslanci. Princ Maks se
je izrekel za skupno delo socialistič-
nih in meščanskih poslancev.

Število zločinov v francoskem vojaštvu vedno raste.

Časnik "Temps" je prinesel pred
kratkim statistiko kaznovanih zloči-
nov, ktere so storiili vojaki. Zločini,
tičijo se tatvine, so narasli v zadnjih
petih letih za 66 odstotkov, tičijo se
razžaljenja časti za 189 odstotkov,
nepokornosti za 148 odstotkov. Ta
števila ne stoji v nobenem razmerju
z onimi zločini, ki se zgodijo znanj vo-
jaštva. Kot vsek se navaja, da pri-

DR. RICHTER'S PAIN-EXPELLER
Kaj ti koristi močne misice, če
trpiš na revmatizmu.
PAIN-EXPELLER
dobro vdrgnjen, ti takoj olaja bo-
lestine in odstrani njih vroče.
Po 25c. in 50c. v vsch lekarnah.
F. Ad. Richter & Co., 215 Pearl St.,
New York.
Pazite na varstveno
znanko s šifrom.

dejo ljudje slabega značaja k voja-
kom, in to vsled zakona iz leta 1905.
Že tukaj se je opomnilo, da se zlo-
činstvo zelo širi, ker oblasti ne pre-
iskujejo dovolj natanko, temveč hi-
tro opuste nadaljno preiskavo. Tako
je ostalo leta 1906 nezakazovanih 112
tisoč 509 slučajev zločinov; popol-
noma razumljivo je, da je taka po-
stavitelstvo zelo močno vplivala na
pokvarjenost vojaštva in jo le pospe-
ševala.

Število Dreadnoughtov v posamičnih državah.

Iz Londona poročajo: Pravkar iz-
šla izdaja "Naval Annual" navaja
število Dreadnoughtov, ki so v raz-
ličnih državah že zgrajeni, oziroma,
ki jih gradijo sedaj in sicer ima An-
gleška 9 že zgrajenih, 7 jih gradijo;
Združene države 4 zgrajene, 4 gra-
di; Nemčija 2 zgrajena, 11 gra-
di; Francoska gradi 6; Japonska 1
zgrajen, 3 gradijo; Rusija zgradi 6,
Italija pa 1.

Ženski policaj.

Los Angeles, Cal., 10. junija. Mrs.
Alice Wells iz Brooklyna, N. Y., je
postala prvi ženski policaj v tuka-
jšnjem mestu. Svojo novo službo na-
stopi v ponedeljek. Njene dolžnosti
so, paziti na mladino, oziroma na za-
lubljenice, ktere se shajajo ob večer-
ih v javnih parkih, da si prisežajo
večno ljubezen, ktera pa traja običaj-
no le do poroke. V tem pokliem
ima baže že obilo izkušenj, kajti tudi
v New Yorku in Brooklynu je pazila
na moralo zaljubljenec mladine.

V STARO DOMOVINO SO SE PO- DALI:

Lovrene Cepuder in Marija Zalar
iz Forest City, Pa., v Dob; Fany
Štemper iz Brooklyn, N. Y., v Dom-
žale; Antonija Podboršek iz New
York City v Domžale; Marija Otrin
z otroci iz Brooklyn, N. Y., v Vrhu-
niko; Ivan, Angela in Gabriella Ce-
vee iz Chicago, Ill., v Trst; Fany
Marešič iz Newark, N. J., v Kosta-
njovico; Marija Velepč iz New York
City v Ihan; Ilja Markovič iz Cro-
ton Lake, N. Y., v Otočce; Urban
Reljač in Stanislav Grajs iz Dumas,
Ark., v Prezid; Fran Zalokar iz La
Salle, Ill., v Catež; Anton Mele iz
Conemaugh, Pa., v Cerkljico; Fran
Žigman iz Cleveland, Ohio, v Št. Pe-
ter; Josip Prač z družino iz Whit-
set, Pa., v Loč; Josip Kušljan iz
Davis, W. Va., v Cerkljico; Jakob
Sore iz Davis, W. Va., v Št. Peter;
Marija Markolč iz Davis, W. Va.,
v Cerkljico; Filip Rebec iz Charles-
ton, W. Va., v Sežano; Anton Šan-
tel iz Cleveland, Ohio, v Planino;
Ivan Zupančič z družino iz Cleveland,
Ohio, v Višnjo Goro; Lovrene in Je-
ra Petelin iz Cleveland, Ohio, v Pre-
sej; Fran Fidel in Ignac Zadel iz
Eveleth, Minn., v Ljubljano; Josip
Težak iz Reading, Pa., v Metliko;
Anton Ivanovič in Ivan Tuhlin iz
Monongah, W. Va., v Karso; Mar-
tin Zalar iz Davis, W. Va., v Rakek;
Peter Filipč iz Otona, Ill., v Fili-
piče; Martin Čerkes iz Hostetter,
Pa., v Klano; Mihael Koutsouber s
soprogo iz Kansas City, Kansas, v
Pircus; Fran Lavtar iz Dumas, Ark.,
v Prezid; Vid Križnik in Jurij Stur-
be iz Chisholm, Minn., v Sevnico;
Fran Tomšič iz Conemaugh, Pa., v
Koritnice; Fran Jerin iz La Salle,
Ill., v Radeče; Peter Mravinc iz Ve-
nita, Pa., v Gole; Štefan Mrak in
Josip Vidmar iz Conemaugh, Pa., v
Mokronog; Josip Majnarič iz Chis-
holm, Minn., v Delnice; Rudolf Si-
mončič z otroci iz Hermine, Pa., v
Trnovo; Ivan Žagar in Štefan Ke-
zele iz Chisholm, Minn., v Delnice;
Peter Mozdele iz Chisholm, Minn., v
Mokropolje; Fran Krže I. in Fran
Krže II. iz Chisholm, Minn., na Go-
ro; Jakob Trdan iz Chisholm, Minn.,
v Susje; Fran Prijatelj iz Chisholm,
Minn., v Velike Poljane; Ivan Miši-
ca z družino in Marija Grahek iz
Calumet, Mich., v Novo Mesto; Alex
Fander iz New Philadelphia, Ohio, v
Inomost; Daniel Car z družino in
Rade Gravae iz Thomas, W. Va., v
Suhor; Josip Peklenk z družino iz
Bosalt, Colo., v Krško; Ivan Zarnik
iz Kena, Pa., v Gaberje; Anton in
Josipina Princ iz Cleveland, Ohio, v
Gaberje; Marija Kozlevčar z otroci
iz Pueblo, Colo., v Zatičino; Ignac
Zaletel iz Pueblo, Colo., v Kuželavec;

slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

Za Združene države Severne Amerike.
Sedež: Forest City, Pa.
Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pensilvaniji.

ODBORNIKI:
Predsednik: ALOJZIJ ZAVEL P. O. Box 685, Forest City, Pa.
Podpredsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 51, Mineral, Kans.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: ANTON OSTIR, 1134 E. 60th Street, Cleveland, Ohio.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:
MARTIN GERČMAN, predsednik, Box 683, Forest City, Pa.
KAROL ZALAR, I. nadzornik, P. O. Box 547, Forest City, Pa.
JOS. BUCENELI, starejši, II. nadzornik, Box 591, Forest City, Pa.
FRANK ŠUNK, III. nadzornik, 50 Mill Street Luzerne, Pa.

FOROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:
PAVEL OBREGAR, predsednik porotnega odbora, Weir, Kans.
JOS PETERNEL, I. porotnik, P. O. Box 95, Willock, Pa.
IVAN TORNIČ, II. porotnik, P. O. Box 522, Forest City, Pa.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku: IVAN TELBAN, P. O. 7,
Forest City, Pa.
Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

POSEBNA UVEDBENA PONUDEA BREZPLAČNO
VSA TA LEPA DARILA

Da zamoremo hitro uvesti naše izborne dvojne gold-plated ameriške ure, ponujamo brezplačno zajedno
z prodano uro tekmo prihodnjih 30 dni, se slednje: jedno pravo staro vrstno britve; izredno fino ve-
rično z priveskom; dunajsko pipo iz morke pene; dunajsko cev za smetke iz morke pene; lepo
žensko brojo; par golokodskih uhanov; izredno fino naprsto iglo; dva lepa zapetna gumba. Znap-
nite si mi ne mislino. Vam poslani samo jeden predmet, temveč vse te predmete z vsako uro. To je
prava, z drugimi opremila, najvrednejša darila. Vse v Ameriki izdelana za 20 let jamčena ura, sili bodeta, da jo imate.
Pokrivalo je dvojno polirano in lepo okrašeno. Izredno, kakor ura za \$35. Uro in darila pošljemo za
\$4.95. Vse poslano po C. O. D. z dovoljenjem, da se stvari preglejate. Trpezite vse v uradi opreme
družbe in ako niste z to ponudbo zadovoljni, pošljite nazaj, ako na ste potem plačate \$

Madama de Tencin.

Madama Klavdina de Tencin je bila rojena v Grenoblu leta 1662. in je umrla v Parizu leta 1749. Madama de Tencin je ena najslabših žensk, kar jih je kdaj živelo pod božjim solnce. Bila je ženska, v kateri ni bilo ni sledu morale, skozinsko izpridena ženska, pa je dosegla visokih časti. Klanjali so se ji knezi, pa- pež pa ji je dal svoj blagoslov, napol galantno, napol očetoško in ko je končala svoje sramotno življenje, so bili jako imenitni možje med onimi, ki si po njej tožili.

Zivljenje madame de Tencin je do- kaz, da pozabijo ljudje in odpuste tudi največje sramote tistim, ki se dokopajo do bogastva in si z bo- gactvom pridobijo moč. Če ima doti- cik posebne darove, si zamore pridobi- ti celo občudovanje in največje spoštovanje.

Madama de Tencin je bila duhov- ta žena. Ne samo duhovita, kakor postanejo nadarjeni ljudje v velikih mestih, kjer se duhovi vedno krečejo. Njena duhovitost je bila podobna fosforeseiranju gnijolečega lesa. Bila je rezka in dovipna, imela je origi- nalne dosetke in znala je briljantno debatirati. Pri vsem tem pa je za- vratno, kakor kak mešetar pazila vedno na svoj dobiček. Kar jej ni o- hetajlo dobička, gotovega dobička, to jej ni bilo vredno nobenega pogleda. V vseh stvarih, pri vsem dejanju in nehanju je gledala samo na svoj do- biček in celo s svojimi čustvi in s svojimi strastmi je delala kupčije.

Zlasti z najlepšim čustvom, ki navda- ja človeško srce, z ljubeznijo je dela- la kupčije. To se pravi: madama de Tencin, je sploh stala na stališču, da ljubezen zanjo ni častvo, nego samo sredstvo za dobiček. Enemu svojih ljubimcev, maršalu Richelieu, je z brezobrazno odkritosrčnostjo pi- sala: Spretna žena mora znati zaba- vo združevati z običnimi interesi in ne da bi svojega ljubimca dolgočasila, ga bo pripravila do tega, da bo vedno to storil, kar ona hoče. Menda ni dvoma da je madama z običnimi interesi mislila interese svoje denar- nice. Ljubezni, ki ni nesla bogatih ob- resti, madama ni poznala. Njena spretnost, o kateri je tako samoza- vestno pisala maršalu Richelieu-nu, pa se vendar ni vedno obesla. Vsaj njen najodličnejši ljubimec, prin- c-regent, jo je zapustil, ker mu je bilo — kakor se je malo čisto izrazil — zoprno, med dvema rjuhami govoriti o politiki.

Politika — to je bila poglavitna kupčija madame de Tencin. Vse svoje moči je posvečevala delu, da si pridobi politični vpliv in njena smela častilnost in lakomnost ni pozna- la nobenih meja. Hotela je gospodo- vati nad Francijo.

Madama je imela brata. Ta brat je bil duhovnik; ta brat je bil mož, ki je imel prazno glavo in prazno de- narnico. Madama ga je seveda ime- la pod komando; vladala ga je abso- lutno, kakor vlada inteligentna, du- hovita in energična žena malega du- hovnika omejenega obzorja. Posredo- vanjem tega brata je hotela dobiti oblast nad Francijo. Tega ubogega mašnika je sklenila napraviti naj- prejš za škofa, potem za kardinala in potem za prvega ministra, ki bo komandiral kralja po njenih naro- čilih.

To je bil njen ponosni načrt in zasledovala ga je brezobzirno z vse- mi dopustnimi in nedopustnimi sred- stvi, na časten in sramoten način, kakor je ravno namerila. Kjer je bila kaka spletk, povsod so bile vmes njene spretnosti roke. To pričajo vse memoire 18. stoletja in ni ga še tako nesužnjega kotička francoske zgodovine tistega časa, da bi se v njem ne dobili sledovi madame Tencin.

Madama je bila iz dobre hiše. Njen oče je spadal med visoke sodne uraknike. Ker je bila madama nje- gova najmlajša hči, jo je po teden- njem običaju namenil samostanu. Ko je bila šestnajst let stara, je vstopila v dominikanski samostan v Monfleuryju in postala nuna. Ta- krat je bilo samostansko življenje prav prijetno. Samostani so bili ne- kake hiše, v katerih pa se je dobro in veselo živelo. Večerni molitvi je navadno sledil ljubezenski valček, čez dan pa so se nune kratkočasi- le s koncerti, igrami in vrtnimi veselici. Ko je cerkev poznala enkrat hotela temu narečiti konec, je neka mati — predstojnica s samokresom v roki branila to posvetno življenje.

Seveda se je kake nunci pri takih razmerah primerilo, da je prišla v blagoslovljeni stan. Tudi madami de Tencin se je to zgodilo in sicer kar dvakrat. Imela je ljubezensko raz- merje z nekim oficijem in postala je v samostanu dvakrat mati. Ko je bila imenovana za "Manoinesse" — o v nečem uglednejšem samostanu, ni blagoslovljeni stan. Tudi madami de Tencin je bila sicer skozinsko neverna in tako izpridena, kakor nobena žen- ska iste dobe, a klerikalnega mišlje- nja je bila ta ubegla nuna vedno.

Papež Benedikt XIV. jo je imenoval svojo "duševno hčer" in ji je daroval

ko je bila skoro še otrok, proti nje- ni volji spravil v samostan, samo da bi bila dota starejših sester večja. Z nevoljo je nosila nunsko haljo. To so ji mogli usiliti, redovniškega mi- šljenja pa ne. In zato se ni ženirala blagoslovljeni samostansko refektarij spremeniti v plesalo dvorano in vr- ta svoje celice ljubezni na stečaj od- preti. To je bilo njeno maščevanje.

Kako je prišla iz samostana ni še natančno dognano, a okoliščine kaže- jo, da je kar pobegnila in sicer s po- močjo svojega spovednika, ki je bil vanjo zaljubljen.

Tako okoli leta 1710. se je pojavi- la v Parizu in se dala imenovati markizo de Tencin. In začel se je njen ples okrog zlatega teleta. Roko so ji pri tem držali njeni ljubimec: najprej po vrsti trije angleški diplo- matje, potem maršal Richelieu, gene- ralni advokat d'Argenson, pisatelj Fontenelle: diplomateja, generalite- ta, justica, literatura. Ljubila je te ljudi samo zaradi denarja. Samo en- krat se je "spozabila" in imela nese- bično razmerje s topičarskim pol- kovnikom Destonehesom. Sad tega razmerja je bil otrok, ki ga je mati položila na stopnice neke cerkve in ga zapustila. Iz tega otroka je postal slaven mož z imenom d'Alambert in ta mož je bil eden najboljših pri- jateljev pruskega kralja Friderika II. Destonehes je svojega sina poiskal v najmlajšici, ga dal nekega steklarja ženi v izrejo in ga dobro preskrbel za vse življenje. Trideset let je sla- vi eneklepedist stanoval pri steklar- jevi ženi. Ko je bil na višku slave, ga je hotela tudi njegova mati spo- znati, a on je ni maral videti.

Med tem je madama de Tencin delala dobre kupčije z ljubeznijo in imela celo razmerje s prin- regentom. Ta jo je sicer hitro zapustil, a madama je dobila izvrstnega namest- nika, prvega ministra Dubois, ki je kmalu potem postal kardinal. Kar- dinal in bivša nuna!

Madama je bila že prav bogata in je po ministru-kardinalu imela v rokah ključ državne blaginje. Vrh tega je Dubois napravil njenega br- ata za škofa ter francoskega poslan- ka v Rimu. Mladi nadškof je bil če- den mož in je imel v Rimu vsako- vrstna ljubezenska razmerja z viso- kimi damami ter svoji sestri poro- čil o vseh teh doživljajih. Nadškof je s svojimi ljubezenskimi doživljaji denar zapravljjal, njegova sestra si je z ljubezenskimi doživljaji denar slu- žila.

Kmalu je razširila svoje delovanje tudi na finančne spekulacije in v če- ški škotskega velelepjarja Lava, ko je ves svet prišel ob svoj denar, je ona svojo premoženje pomnožila za milijone.

Enkrat je začela v nesrečo. Nek mlad kavalir, La Fresnais, je imel z njo ljubavno razmerje in madama ga je tako oskubila, da mu ni ostal no- ben vinar. Fant se je ustrelil v nje- nem stanovanju in s tem provzročil velikanski škandal. Madamo so vrli- je jo in jo postavili pred sodišče. A bila je oproščena in zopet je začela svoje "delo". Ker ni bila več ta- ko lepa, da bi sama mogla imeti še uspehe, je postala rufijanka. Skle- nila je prijateljstvo s kraljevskimi metresami, spletkarila s tako rafini- ranostjo, da je ukanila kralja in ves njegov policijski aparat. Najstijaj- nejši uspeh njenega rufijanstva je pač bil, da je iz brezpomembne gospi- ce Poisson napravila mogočno markizo Pompadour.

A še ni bila zadovoljna. Njen brat je bil sicer nadškof, bogat, debel in čest gospod, a njegovi sestri to ni zadostovalo. Hotela je, da postane njen brat kardinal. Brat se je branil, saj je vedel, da je ničla v vsakem o- ziru, toda sestra ni odnehala, nego za neusmiljeno priganjala ter sama zanj spletkarila. In končno je le do- segla, da je brat postal kardinal. Pa- pež Benedikt XIV. "največji komi- k na svetu", kakor ga je imenoval kardinal Tencin sam, je bil pač nad vse dovipen mož, ki se je iz vsega sveta norela delat. Če so v Padovi mogli osla promovirati za doktorja, zakaj bi jaz Tencina ne mogel imeno- vati za kardinala je rekel papež in Tencin je dobil kardinalski klobuk.

Sestra pa se vedno ni bila zadovolj- na. Iz kardinala je hotela napraviti prvega ministra. To se ji sicer ni po- srečilo, a vsaj minister zunanjih za- dev je postal Tencin, a blamiral se je tako strahovito, da so ga hitro zo- pet odstavili.

Šele sedaj se je madama udala in opustila boj. S svojimi ogromnim premoženjem je lahko igrala veliko družabno vlogo. Njen salon ni bil po- sebno fin, a vedno številno obiskan in zabava je bila sicer vse prej kakor spodobna, a živahna. Od drugih salo- nov se je razlikoval posebno v enem oziru: cerkev in duhovščina sta bila tu v visokih čistih. Madama de Ten- cin je bila sicer skozinsko neverna in tako izpridena, kakor nobena žen- ska iste dobe, a klerikalnega mišlje- nja je bila ta ubegla nuna vedno.

Papež Benedikt XIV. jo je imenoval svojo "duševno hčer" in ji je daroval

ko je bila skoro še otrok, proti nje- ni volji spravil v samostan, samo da bi bila dota starejših sester večja. Z nevoljo je nosila nunsko haljo. To so ji mogli usiliti, redovniškega mi- šljenja pa ne. In zato se ni ženirala blagoslovljeni samostansko refektarij spremeniti v plesalo dvorano in vr- ta svoje celice ljubezni na stečaj od- preti. To je bilo njeno maščevanje.

Kako je prišla iz samostana ni še natančno dognano, a okoliščine kaže- jo, da je kar pobegnila in sicer s po- močjo svojega spovednika, ki je bil vanjo zaljubljen.

Tako okoli leta 1710. se je pojavi- la v Parizu in se dala imenovati markizo de Tencin. In začel se je njen ples okrog zlatega teleta. Roko so ji pri tem držali njeni ljubimec: najprej po vrsti trije angleški diplo- matje, potem maršal Richelieu, gene- ralni advokat d'Argenson, pisatelj Fontenelle: diplomateja, generalite- ta, justica, literatura. Ljubila je te ljudi samo zaradi denarja. Samo en- krat se je "spozabila" in imela nese- bično razmerje s topičarskim pol- kovnikom Destonehesom. Sad tega razmerja je bil otrok, ki ga je mati položila na stopnice neke cerkve in ga zapustila. Iz tega otroka je postal slaven mož z imenom d'Alambert in ta mož je bil eden najboljših pri- jateljev pruskega kralja Friderika II. Destonehes je svojega sina poiskal v najmlajšici, ga dal nekega steklarja ženi v izrejo in ga dobro preskrbel za vse življenje. Trideset let je sla- vi eneklepedist stanoval pri steklar- jevi ženi. Ko je bil na višku slave, ga je hotela tudi njegova mati spo- znati, a on je ni maral videti.

Med tem je madama de Tencin delala dobre kupčije z ljubeznijo in imela celo razmerje s prin- c-regentom. Ta jo je sicer hitro zapustil, a madama je dobila izvrstnega namest- nika, prvega ministra Dubois, ki je kmalu potem postal kardinal. Kar- dinal in bivša nuna!

Madama je bila že prav bogata in je po ministru-kardinalu imela v rokah ključ državne blaginje. Vrh tega je Dubois napravil njenega br- ata za škofa ter francoskega poslan- ka v Rimu. Mladi nadškof je bil če- den mož in je imel v Rimu vsako- vrstna ljubezenska razmerja z viso- kimi damami ter svoji sestri poro- čil o vseh teh doživljajih. Nadškof je s svojimi ljubezenskimi doživljaji denar zapravljjal, njegova sestra si je z ljubezenskimi doživljaji denar slu- žila.

Kmalu je razširila svoje delovanje tudi na finančne spekulacije in v če- ški škotskega velelepjarja Lava, ko je ves svet prišel ob svoj denar, je ona svojo premoženje pomnožila za milijone.

svojo v naravni velikosti narejeno sliko. Ta slika je visela v njenem sa- lonu in reklo se je, da papež predse- duje njeni družbi.

Ponesrečen feljton.

Lepega majskega jutra sta se Mi- lan in Breda napotila na zadnji izpre- hod. Šla sta počasi po tih gozdni po- ti, tesno objeta; molčala sta, da bi beseda ne motila pokoja, ki je bil v njunih sredi, trudni od trpljenja. Na lehi mladost, ljubezen v očeh, v prsih britkosti in smrt.

Sedla sta na samotno klop. Nad njima je pošumevalo in prepevalo v ko- stanjih, globoko pod njima se je sveti- lo mesto v belem jutranjem solneu.

Nagnil se je k nji, ustnice so mu trepetale, komaj je branil solzam.

"Kaj bi jaz dal, o Breda . . ."

"Eno kavo, tri čokolade . . ."

"Kaj bi jaz dal, o Breda, da bi šel ta kelih mimo naju, da bi ne bilo teh solz v tvojih lepih očeh! Da sem kralj, dal bi svoje kraljestvo, da sem Bog, dal bi svoje božanstvo, da sem kristjan, svojo dušo! Zase ne tožim, ne prosim, svoje mladosti ne obju- jem. To svoje življenje, nepotrebno, brezpomembno, kakor . . ."

"Jereca, Metka, Mici! . . . Kje pa so te ženske, da nobene ni blizu?"

" . . . kakor kaplja na veji, bi dal beraču na cesti, če bi ga maral! Ali krivično je, o Breda, krivično od Bo- ga, od sveta in od življenja, da mora avneti tvoja mladost, preden je eve- tela, umreti, preden je živila! Kaj ne priča tvoja lepota, tvoja nedolžnost in brežnost, da te je bil Bog ustvaril za srečo? Če je Bog nad nama, če naju vidi in se naju ne usmili, tedaj je kakor vrtnar, ki je bil sam vsadil zlahtno cvetico, ji zalival ter ji stre- gel, dokler ni dorasla cvetju, nato pa jo je izruval, jo pohodil ter jo vr- gel v jarek!"

Oklenila se ga je okrog vratu; li- ce je gorelo do lica, solza se je dru- žila solzi.

"Kaj več ne veš, Milan, kako sva obdava sanjala o tvoji prihodnosti, polni slave in solne? Moje življenje je kakor cvet na polju, ki uvene brez spomina. Darujem ga tvoji in svoji britkosti s tako mrimim sreem, kakor da bi izlila kozarec vode v pe- sek. Tvoje življenje pa je kakor dre- vo, ki bi dajalo zlahten sad lačnim in žejnim. Če naju Bog vidi . . ."

"Čakaj, da ti povem, kako sta Binček pa Suzi . . . Minka, na mleko glejte . . . kako sta Binček in Suzi . . . o, dobro jutro, Suzi! Kaj pa Binček?"

"Če naju Bog vidi in se naju ne usmili, je podoben vrtnarju, ki je bil vsadil zlahtno drevo, pa ga je pose- kal, preden je dozorelo cvetje!"

Molčala sta; z zastrtimi, orošeni- mi očmi sta gledala na mesto, vse veseložareče, v življenje vabeče. Vztre- petal je kakor v upornem, brezupnem srd — suženj, ki z zobmi grize veri- go — ter je vzkliznil:

"En sifon!"

Ne, vzkliznil je:

"Kavo za gospoda Kajzelja!"

Ne, vzkliznil je:

"Ni resnica, da je v naturi prav- nice zakon! Ni resnica, da nobena moč ni izgubljena, preden ni dovrši- la svojega delavnega dne, vsega in do konca! Kaj ni v meni več nego vedro moči, ki bi izlila brez koristi?"

Kaj ni v tebi toliko lepote, da bi ob- solnčila več nego eno življenje? Vse izgubljeno, brez smisla zapravljeno! Ne, v naturi ni ne pameti, ne zako- nov, ne ciljev; in če je natura Bog, ni v Bogu pravice! Kajti pravica je pamet, zakon in cilj!"

Prijela ga je za obovde roki:

"Torej, da ti povem, kako sta Binček pa Suzi . . . Jezus, mleko! Za- kaj pa ne gledate? Komaj se človek malo stran obrne . . . Če pride Olga? Ne pride; je že spet malo bolna . . ."

Prijela ga je za obovde roki:

"Ne pravdaj se z Bogom ob tej uri molitve! On nama je poslal brid- kosti; on sam ve, če je v nemilosti milost, v brežutju sočutje. Potrkala sva na vrata, da prestopiva ta črni prag. Kadar se to zgodi, se bodo od- prle najine oči in najino srce bo spo- znalo. Kar nči katekizem, sem obču- tila sama, če mi je bilo hudo in tež- ko: da je smrt vstajenje!"

Objela sta se in poljubila. Nato je posegel v suknjo in je držal v fre- soči roki . . .

"Porciro šunke, pa ne pre- mastne!"

Držal je v tresoči roki drobno steklenico; ker se z nožem ni dala od- preti, jo je razbil ob klopi; ves beli prah, ki je bil v njej, je spustil v pločasto steklenico, kakor jih nosijo popotniki.

"Metka!"

"Žane! Pa kako nobel!"

"Breda!"

"Milan!"

"Jereca! . . . Presnete babe . . . prej naroči, potem je pa ni od niko- der!"

"Le enkrat še, da ti pogledam v oči, Breda!"

"Jereca za doktorja!"

"Le enkrat še me poljubi, o Mi- lan!"

"Liter belega, pol litra rde- čega!"

"Zbogom, Milan!"

"Dobro jutro, Cilka!"

"Zbogom, Breda!"

"Servus, Binček!"

V tistem trenutku sta si zastrme- la v oči v nepoznani radosti in sreči.

"Kaj si ti to, o Breda?"

"Kaj si ti to, o Milan?"

"Trinajst čajev!"

"Dvakrat mleko, petkrat čoko- lado, trikrat kavo!"

"Angelj si, Breda; pa vendar sem te koj spoznal, na očeh sem te spo- znal in na smehljaju tvojem!"

"Lep si in velik, Milan, kakor košat hrast v gozdu, vendar sem te ta- ko spoznal; na čelo sem te pogle- dala in na ustnice, pa sem te spo- znala!"

"Ozri se na zemljo, Breda!"

"Na klopi sedita, tesno objeta; k nama strme njune bele oči!"

"Iz bridkosti!"

"Čokolada!"

"Sladkost porojena!"

"Za gospoda Mayerja z veli- ko smetano!"

"Iz smrti!"

"Sedem kav!"

"Večno veselje!"

"Pet čokolad, tri kave, eno mleko!"

Zdaj mi je pa dovolj! Bog mi je priča, da na Rožniku več ne bom pi- sal feljtonov; v kuhinji za ne!

Ivan Cankar.

Ahasverijeva razmišlje- vanja.

"Ali ni konca?"

Ahasver je sklonil glavo in se za- mislil.

"Ali ni konca?"

"Sedaj —"

Vzhajalo je in padalo. Svetovi so gmetli bliskoma križem, se trli; za njimi je sikal plamen, se razlival in objemal praznino.

"Zdaj pač ne vstaneš več."

Zaman. Za hip, in bilo je kakor je bilo prej. Svetovi so krožili svojo smer enakomerno, se odpirali in bru- hali iz se morje življenja.

Sivolasi Ahasver, ki je videl vse to, je obstrmel in se začudil.

"Kolo?" Ti?"

"Jaz."

"Že zopet —"

"Isčem!"

Bil je človek.

"Že iščeš? Da, vidim. Moje oči so kakor so oči prerokove, ki vedo vse, one vidijo na milijone let nazaj, na milijone naprej; v njih je preteklost, sedanjost, v njih je bodočnost; one so večne. Veruj mi in znaj."

Vse, vse, kar je, je neskončnost. Zatorej, človek, ne išči ciljev, ne iz- prašuj od kod si, odkdaj, kako, za- kaj, čemu! Ti se pravzaprav nikdar nisi rodil."

Ahasver je obstal, pomislil in na- dajal.

"Nikdar se nisi rodil in vendar smo otroci, ki jih zahteva in si jih hoče negativnost."

"Smo mi negativni? Zakaj?" je vprašal človek.

"Zato, ker smo. Tako mora biti. Vprašanje je namreč ono, za kar se rodimo, bojujemo, umiramo. Ko bi njega ne bilo, bi ne bilo nas. Čemu neki? Kaj je streljenje brez ciljev in smotrov, kaj so cilji brez težav in trpljenja, kaj trpljenje, če si sišiguren vsikdar, če ni sovraštva, kaj potem takem življenje samo? Ko bi ne bilo tega, bi ne bilo treba biti! Ker pa je negotovost, zato eksistiraš ti, ek- sistira zlo, boj, eksistira vse. In to je ravno tista popolnost, tista harmo- nija vesoljnosti. Kaj bi, človek, ko bi ne bilo vsega tega, ki je vprašanje večnosti? Kdo bi našel povsod in na vse odgovor? Nič — nič! Ni mogoče drugače! Sam razum že pove, če je odgovor, moralo je biti vprašanje. To je vse. Cela tista svetovna mizerija, dejanje in nehanje."

Kratkomo: negotovost je, je, ker mora biti in je večna. Odgovori so, so, ker morajo biti zato, ker jih je treba, pa niso od vekomaj do velko- maj. Negotovost je sedanjost in se- danjost je življenje, večno, vedno življenje, je radost, je boleost, ki je vselej večja od prejšnje že po svoji doslednosti. Kot ne more biti življe- nje brez negotovosti, tako ne more bi- ti negotovosti brez pred njega zapi- sanih."

"In kaj je potem vse skupaj?"

"Vse skupaj je tisočletna sfiga, ki ji odpiramo skrivnostna usta, za- topljeni v zagonetno molčanje, ki mu hočemo odgovora."

Sedaj pa enj in napni ušesa!

Količina teh, mislim, odgovorov, ti pove, v koliko si srečen, v koliko vži- vaš sebe samega, pove, kolika je pot, ki si ji prehodil od svojega začetka, na kolobarju neizmenosti, pove ti, kje si, kje stojiš, po svoje, četudi si zdaj s svojim koncem na istem, kakor si bil evo s svojim začetkom. Krog

je krog in ostane krog. Človek pa, ki išče v brezdalju konca, je le nevedna sirota, ki išče to, kar je za njim razlito v neskončnost, pred saboj, ki tudi nima konca. Človek je čutil to duševno pezo in je čutil in ve, da ji ni kos, da bi jo prenesel, kaj šele ji prišel do dna! Kljub temu si je hotel biti na jasnem. Začel je iskati pomoči in je išče še zdaj, našel jo je pa v teozizmu, kateremu prisojia vse to, kar ne more on. Ta mu je mogel odgo- voriti na nejasno le s posmrtnim večnim življenjem. Tak je bil človek na istem "quo arite", le bogovi so mu ostali, ki so vsi, kar jih je kdaj bilo in, kar jih je, bistveno ene in iste pasme, ker nepojmljivo je bilo pri vsem človestvu eno in isto.

To je resnica! Ozri se in poglej naokoli! Mi iščemo in rešujemo se zmerom!"

"Zakaj?"

"Že zopet vprašaj! Zakaj? Ker moramo. Mi namreč živimo. Čudno je pač to, da je življenje mera; zato merimo tudi mi, merimo pa le to, kar je meriti mogoče in izmerimo samo, kar je namenjenega, da bo izmerjeno. S to mero je zaznamovano število re- šenih ugank in število odgovorov. Ta rešena vprašanja pa so — le poslu- šaj in pazi dobro — ta rešena vpra- šanja so, v kar najbolj obširnem smislu, kultura sama, njena moč in obenem kulturna laž, ki sta tem večji čim bolj je rešujoče globoko, ni- selno in stvarno — krenil sem neko- liko v stran, da veš, da je kultura sa- mo gotov odgovor s še bolj gotovim in večjim vprašanjem in še bolj go- tovo lažjo. In kolikor je vprašanj, toliko je vrst ljudi! Kakovost in koli- čina teh, je kakovost kulturne spo- polnitve. Ona sama ni nič drugega, kakor razdalja od razvijajočega se

individua do njegovega pogina. Čim manjša je popolnost, tem manjša je kultura, tem manjša je beda, toda je tem daljša časovno njegovo življenje, le tem več neresenega in naobratno. Finis pa je — — —"

"Smrt."

"Nje ni. Finis je spajanje konkret- nega in abstraktnega sveta. V teh so pisani zakoni. Po njih se vrsti vse s sebi primerno gotovostjo tako, ka- kor se vrstijo akti v drami in gre- slično pot, ki je odmerjena njej. Je pač taka. Zdaj vstajamo, zdaj pada- mo in po tem, ravno merimo čas, ki ga ni, iščemo ciljev, ki so končno samo časovne dimenzije in ko so v nas samih brezkročni. Kaj si? Komaj od- lobi ura dvanajst, zakipi od vsepov- sod, široširoim vesoljnosti kliče večno-

sti: Naprej, naprej, od vzhoda do vzhoda, od zapada do vzhoda in ti hitiš in s teboj vse, kar je bilo te- odmerjenega, k svojem koncu nazaj, nazaj, v istem hipu pa hiti vsemu temu nasproti z isto hitrostjo zač- tek, se zlije v končano: v neskončnost in začne se iznova — — —"

"Odkod? Zakaj? Čemu?" — — —

"začne se živ-lje-nje."

Ahasver je utihnil in globoko k vzhajajoči zemlji mu je klonila glava.

"Zdaj vem: Začne se — — —" je priklimal človek, se ozrl še enkrat in odšel; komaj pa je bil oddaljen za pet korakov je že pozabil, da živi.

ROJ

Zaspali smo v žalosti.

Boris Martek.

Čakala nas je dolga noč. Podnevi je naletaval sneg in ležali smo cel dan; skoraj vsi bolniki so spali. Ko pa se je zvečerilo, smo se ustrašili: čakala nas je dolga noč brez spanja. "Naj pove kdo krko povest", so se domislili mlad kmečki fant in zadrževal; dolgočas mu je bilo. "Naj res kdo kaj pove", je rekel star kmet in zakasljajal. "Oče, pa vi poveste!" "Ne vem nič. Ko sem bil mlad, sem slišal mnogo povesti; na stara leta sem pa vse pozabil." "Pan Martek, vi gotovo kaj veste", mi je rekel Čeh, ki je ležal poleg mene in bil moj prijatelj. "Bom pa jaz nekaj povedal." Oglasil se je delavec krepke postave in močnih rok. Govoriti ni imel navade; odkar je bil v bolnici, je spregovoril le takrat, kadar je bilo treba. Vsi smo bili radovedni na njegovo povest; umolknilo smo in poslušali.

"Pet let sem se klatil po Ogrskem, od sedemnajstega do dvaindvajsetega leta. Delal sem v različnih rudnikih in tovarnah in prehodil sem celo Ogrsko. Ko pa je preteklo pet let, mi je umrl oče in vrnil sem se domov. Posveščeno me ni veselilo in delo sem zamenjal. Pohajal sem okoli. Najrajši sem zahajal v gostilno h Kalinu. Kalin je imel lepo hišo, ki so bili v njo zaljubljeni fantje iz cele fare. Bila je res lepo dekle. Ime ji je bilo Marica. Ko sem jo prvič videl, mi je takoj ugajala in kmalu sem jo začel ljubiti.

Vsak dan sem bil pri Kalinu. Ko so popoldne odšli ljudje na polje, sem šel h Kalinu in tam sem ostal cel popoldan. Kalin je hodil po svojih opravkih in bil je redkokdaj doma. Marico sem našel skoro vedno v gostilniški sobi; kadar ni bilo gostov, je bila sama in je šivala.

Sedel sem za mizo in ona je šivala dalje. Spraševala me je, kako je na Ogrskem in kako se mi je tam godilo.

"Kaj pa nameravate zdaj, ko ti je umrl oče in zapustil posestvo? Mati ne more več vsega sama."

"Ostal bom doma in ženiti se bom moral. Materi je treba pomoči; stara je že in slabotna pa ne more več."

"Da, oženiti se boš moral."

"Glej, Marica, ti mi ugajaš in rad te imam; kar midva se vzemiva."

"Misliti?"

In veselo se je zasmejala in šivala dalje. Odsel sem šel vsak dan h Kalinu. Doma nisem mogel prebiti in moral sem iti k Marici. Vedno je bila prijazna in rada me je poslušala, kadar sem kaj pripovedoval. Tisti dnevi so bili najveselejši v mojem življenju in hitro so mi potekali.

Toda prišel je čas, ko sem spoznal, da je Marica samo prijazna, njeno srce pa ni naklonjeno meni in da mi ona ni odločena.

Bilo je v nedeljo popoldne. Pri Kalinu je bilo polno ljudi in star godec je igral na harmoniko. Vsi so bili veseli. Fantje so plesali z dekleti, stari kmetje pa so pili. Tisti dan sem spoznal, da Marica ljubi Komotarjevega Janeza. Prosil sem jo, da naj gre z menoj plesat, toda odkrila mi je in nato je šla plesat z Janezom.

V glavi se mi je zavrtelo in politikal sem vina. Se predno sem pil, sem bil pijan. Prišla je Marica in sedla je k moji mizi in prišel je tudi Komotarjev Janez; prijazno me je nagovoril in sedel je poleg mene. Ordo sem ga pogledal in odgovoril mu nisem. Najrajši bi ga bil prijel in obrnil in ga pogljal skozi vrata, toda premagal sem se.

"Čuden si danes, Franc. Kaj ti je?"

Prijazno se je nasmehnila; hoteli me je spraviti v dobro voljo. "Vina", sem zaklical in izpraznil poln kozarec.

Vstala je in šla in za njo je šel tudi Komotarjev Janez.

Nato sem pil, pil. V glavi mi je žumelo in pred očmi se mi je vrtilo. Vesel smeh, glas harmonike, petje fantov in kričanje pijanih gostov, vse se mi je mešalo v glavi. Lač se je vrtila okoli mene v velikem krogu in obrazov pri sosednjih mizah nisem razločeval. Le Marico sem videl, kadar se je prikazala v gneči, in v množici sem videl Komotarjevega Janeza, ki se mi je posmehoval, kadar sem ga pogledal.

Hotel sem vstati in ga udariti s pestjo v obraz, toda omahnil sem nazaj na stol in pil. Pozno po noči sem odšel iz gostilne in ne vem, kako sem prišel domov. Jutro je že bilo in sonce je sijalo, ko sem se zbudil. Zapregel sem konja in odpeljal sem se v mesto. Cel dan nisem imel mira; hodil sem od prodajalne do prodajalne, iz gostilne v gostilno. Zvečer sem se vrnil domov in šel sem naravnost h

Kalinu. V gostilniški sobi je sedel star pijanec in pil žganje; sicer ni bilo nikogar drugega notri in Marica ni šivala kakor po navadi. "Prišla je kmalu."

"Marica, sem sedi k meni! Moram te nekaj vprašati."

"No, kaj?"

Sedla je meni ravno nasproti in pogledal sem ji v obraz. Povesila je oči in s prsti se je začela igrati z robom svojega predpasnika.

"Marica!"

"Kaj?"

"Ti ljubiš Komotarjevega Janeza?"

"Da."

"Ali ga imaš zelo rada?"

"Zelo."

Umolknil sem in z roko sem si podprl glavo. Molčala vsa oba; za njo je bil to gotovo mučen trenutek. Naposled me je vendar pogledala in vprašala: "Ali imaš kaj zoper njega?"

"Ne. — Pravzaprav da, ker tudi jaz ljubim tebe. Toda naj te to ne vznemirja, ker jaz se ti ne bom vtieljal in ti ne bom delal nobenih ovir."

Umolknil sem in tudi ona je molčala. Plačal sem in sem odšel. Utrujen sem bil; zlezal sem na kozolet in se zakopal v seno. Mati me je klicala k večerji, toda meni se ni ljubilo jesti. Šel pa nisem skoro celo noč. Ko sem zadrževal, se mi je prikazal zasmehujoč obraz Komotarjevega Janeza. Hotel sem vstati in ga udariti s pestjo po licu, toda omahnil sem nazaj na stol in v tistem trenutku sem se zbudil.

Zopet sem zadrževal in imel sem hude sanje. Sanjalo se mi je, da sta šla Janez in Marica k poroki. Svatje so vriskali in glas harmonike se je razlegal daleč na okoli. Janez je šel svatstvo obložen in poleg njega je šla Marica. Ozrla se je na mene in pogledala me je otožno, kakor bi hotela reči: "Na tega človeka bom navezana celo življenje in ti se mi smiliš, ker te imam rada." — Svatje so zavrkali in iz daljave se je razlegal glas harmonike.

Ošel sem na vrt in legel v travo; razjokal sem se in jokal sem, kakor nisem še nikdar v svojem življenju. Oh, to so bile hude sanje.

Ko sem se jrebudil, sem imel solzne oči, kakor da sem v resnici jokal. Zaspati nisem več mogel; v senu sem se preobračal z ene strani na drugo, toda spanje ni hotelo priti. Vroče mi je bilo in glava mi je bila polna misli. Pojavila mi se misel, toda prišla je druga in jo prepodila in tako se mi je godilo celo noč. Proti jutru je prišla vendar prava in sklenil sem, da pojdem nazaj na Ogrsko; zakaj spoznal sem, da ne morem in ne smem več živeti v Maricih bližini. In res, vstal sem še pred solncem, oblekel sem se in pripravlil na pot. Poslovil sem se od matere in odšel se tisti dan.

Peljal sem se naravnost na Ogrsko in dobil sem delo v rudniku. Tako nisem delal še nikdar kakor tisto leto. Pot mi je tekla po obrazu in obleka mi je bila mokra od vročine, toda utrujenosti nisem čutil ne v rokah ne v nogah. V delu sem hotel pozabiti dom in Marico. Toda prišli so trenutki, ko sem zopet začel misliti na Marico in pozabiti je nisem mogel. Njena podoba je plavala pred mojimi očmi kakor živa in čimbolj sem se trudil, da bi pozabil na njo, tem jasnjeja je postajala njena slika.

V delu nisem našel rešitve in šel sem v gostilno in pil sem tako dolgo, dokler nisem zapil vsega, kar sem zaslužil.

Tako sem delal do jeseni.

Ko pa je prišla jesen, nisem več mogel strpeti na Ogrskem in vrnil sem se domov. Marice nisem mogel pozabiti, moral sem jo še enkrat videti. Prišel sem domov in zopet sem zahajal h Kalinu. Z Marico sem govoril malo; ogibala se me je in ni rada govorila z menoj. To me je bolelo v srcu, ker jaz nisem zaslužil, da bi me prezirala. Polotile so se me hude misli; začel sem misliti, da bi bilo najbolje, če naredim vsemu konec. Moje muke so bile grozne in življenje mi je postalo nadležno breme, ki bi ga bil najrajši odložil s svojih ramen.

Toda vmes je posegla usoda in prišlo je, česar nisem pričakoval nikdar v svojem življenju.

Bilo je že v pozni jeseni, sredi novembra, ko smo pili v nedeljo popoldne pri Kalinu. Zbrani smo bili fantje iz več vasi in pili smo in peli. Dobra volja je bila med nami. Tudi Komotarjev Janez je sedel v naši družbi.

Ko se je napravila noč, smo bili že vinjeni in nekateri so bili že pijani; začeli so drug drugega zmerjati, dajali so si različne priimke in si očitati napake.

Jaz sem molčal in pil tako dolgo, dokler me ni vino premagalo. Fantje so se naposled spravili na ovne in me zmerjali s pritepenecem in da sem prišel zapeljavat njihova dekleta.

"Marica se ti pa ne da!" je rekel pijan fant iz sosednje vasi in se

zlobno zasmeljal. Nato je nadaljeval: "Pa te je le prehitel Janez. Vidiš, pritepenec si, pa ima Marica rajši Janeza kot tebe."

Ko je izgovoril te besede, se je Janez zasmeljal in smejal se je tako kakor tisti večer, ko sem spoznal, da ga ima Marica rada.

Ko sem videl ta nasmeh, je vzplamtelo v meni in zgrabil me je divja jeza. V jezi sem pograbil nož, planil sem na Janeza in mu ga zasadih v prsa. Gorak curek krvi mi je brizgnil na roko in na obleko in nož sem zagnal v kot. Janez je bolešno vsliknil, omahnil je s stola in padel na tla. Nastala je zmešnjava. V sobo so hrupno prihajali ljudje in v gneči se je prirnila do Janeza Marica in padla poleg njega.

"Janez, moj Janez."

Še enkrat je odprl oči; hotel je vzdigniti roko, toda omahnila mu je in padla nazaj na tla. Nato je izdihnil.

V sobo so šli ljudje in med množico sta prišla tudi dva orožnika. Prijela sta me in odpeljala.

Cez dva meseca je bila sodba. Sodili so me porotniki in obsodili so me na tri leta v ječo.

Ko sem delal pokoro sem pozabil na Marico, in ko sem prestal ječo, sem šel po svetu. Domov se nisem več vrnil in ne vem, če mati še živi in kako se godi Marici. Pozabil sem jo popolnoma; le redkokdaj se še spomnim na njo, toda ti spomini so neprijetni in najraje se jih otresem."

Umolknil je in nikdo ni spregovoril besede. Na srce nam je legla žalost in zaspali smo v žalosti.

Stanovanjska mizერიја v Avstriji.

—

Draginja vsepovsod in v vseh potrebščinah. S podražanjem živil pa neprestano raste tudi podraževanje stanovanj. Da, draginja stanovanj že huje pritiska na meščanstvo nego draginja z živili, dasi je tudi ta neznošna. Danes plača vsak najemnik stanovanja nad četrtino svojih dohodkov samo za stanovanje. Velika mizerija s stanovanji je zlasti v večjih mestih, kjer je vse polno zadulžih, nikdar prežračenih lukenj, v katerih mora stanovati mnogokrat celo po več družin, da zamorejo skupno plačati stanarino. Da taka stanovanja skrajno slabo vplivajo na moralo in na zdravstvo, je pač jasno. Za primer naj nam služi Dunaj. V dunajskem notranjem mestu, kjer prebivajo večinoma premožnejši sloji, umrje vsako leto od 10.000 oseb 123 prebivalcev. V proletarskih Favoritih umrje od 10.000 ljudi vsako leto 296 oseb. Temu so gotovo vzrok v veliki meri slaba nezdrava stanovanja. Zlasti jetika grozovito kosi med ubožnim prebivalstvom. V notranjem mestu umrje za jetiko od 10.000 prebivalcev vsako leto krog 16 oseb. V desetem okraju umrje od 10.000 ljudi za jetiko 70 oseb. To so številke, ki dovolj jasno pričajo o škodljivosti prenapolnjenih, zadulžih stanovanj. Pa tudi sicer vplivajo taka stanovanja zelo škodljivo na svoje prebivalce. Delavci, ki pride izmaknjeni od dela, bi se rad odpočil, toda smrad in krik lastnih in tujih otrok ga žene ven na cesto in od tu v — zganjarino. Prenoevanje tujih ljudi je tudi že uničilo marsikako srečno družinsko življenje. Da se pride v okoli tem neznošnim razmeram, je izdal draginjski odsek dunajskega parlamenta zakonski načrt, ki naj bi zagotovil enočja stanovanja. Po tem načrtu naj bi država v prihodnjih desetih letih prispevala za stanovanjski sklad, ki se namerava ustanoviti, vsako leto 6 milijonov kron. Iz tega sklada naj bi dobivale potreben kredit občine in stavbne zadruge, ki bi hotele zidati zdrava stanovanja. To je gotovo jako malo, in bi bila gotovo zelo majhna pomoč. Pa tudi tej mali pomoči nasprotujejo vladni krogi. Finančni minister je v draginjskem odseku izjavil, da vlada ne more načrta sprejeti, ker ni denarja. Torej 60 milijonov za stanovanja ne more vlada spraviti skupaj v desetih letih. Ravno tista vlada je pa lahko dobila ravno tolikšen znesek za živinorejske zadruge. Denar ima vlada tudi za štiri drednote, od katerih stane vsak 60 milijonov kron. Tudi ofikrijem je vlada pred dvema letoma zvišala plače, tako, da znaša povprek vsako leto 6,3 milijona. Ravno tako je vlada pred dobrimi tremi leti zvišala

plače tihovršni. Tudi uradniki so bili deležni vladne milosti. Samo za največjega reveža nima vlada niti drobtinice. Kaj se bo zgodilo z odsekovim načrtom, se še ne ve. Le toliko je gotovo, da bo odsek delal na to, da pride pred poslansko zbornico.

George Lampert, 2823 Globe Ave., Lorain, Ohio.

Cenik knjig, katere na dobo v salogi SLOVENIC PUBLISHING COMPANY, 42 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI.

BOGU, KAR JE BOŽJEGA, ličen molitvenik za moške, zlata obreza, polusnje 75c.

DUŠNA PAŠA v platno vezano 75c, broširana 60c.

JEZUS IN MARIJA, vezano v slonokost \$ 1.50, fino vezano, zlata obreza 75c, vezano v platno 50c.

KLJUČ NEBEŠKIH VRAT, vezano v slonokost \$1.50.

MALI DUHOVNI ZAKLAD, šagrin, zlata obreza 90c.

NEBEŠKE ISKRICE, vezano v platno 50c.

OTROŠKA POBOŽNOST 40c

POBOŽNI KRISTJAN, fino vezano 85c, broširano 60c.

RAJSKI GLASOVI, 40c.

SACE JEZUSOVO, vez. 60c.

SKRBI ZA DUŠO, fino vezano \$1.50, zlata obreza \$ 1.20.

SV. ROŽNI VENEČ, vez. zlata obreza \$1.50.

SVETA MAŠA, v usnje vezano, 75c.

SVETA URA, v usnje vez. zlata obreza \$1.20.

VODITELJ V SREČNO VEČNOST, vez. zlata obreza 90c.

VRTEC NEBEŠKI, platno 70c, slonokost imit. \$1.50.

UČNE KNJIGE.

ABECEDNIK SLOVENSKI, vezan 20c.

ABECEDNIK NEMŠKI, vezan 20c.

ALFABET NEMŠKO — ANGLEŠKI POLMAČ, 50c.

ANGLEŠČINA BREZ UČITELJA, 40c.

EVANGELIJA, 50c.

ČETIRTO BERILO, 40c.

GRUNDRISSE DER SLOVENISCHEN SPRACHE, vezan \$1.25.

HRVATSKO — ANGLEŠKI RAZGOVORI, veliki 50c.

KATEKIZEM, mali 15c, veliki 40c.

HITRI RAČUNAR, 40c.

MALA PESMARICA, 30c.

NAVODILO KAKO SE POSTANE DRŽAVLJAN ZJEDIN. DRŽAV, 5c.

NAVODILO ZA SPISOVANJE RAZNIH PISEM, 75c.

PODUK SLOVENCEM ki se hočejo naseliti v Ameriki, 30c.

PRVA NEMŠKA VADNICA, 25c.

ROČNI ANGLEŠKO — SLOVENSKI SLOVAR, 30c.

SLOVAR SLOVENSKO — NEMŠKI Janežič-Bartel, fino vezan \$3.00.

SLOVAR NEMŠKO — SLOVENSKI Janežič-Bartel nova izdaja, fino vezan \$3.00.

SLOVARČEK PRIUČITI SE NEMŠČINE BREZ UČITELJA, 40c.

SLOVENSKA KUHARICA, Bleiweis, vezan \$1.80.

SPIRITNA KUHARICA, broš. 80c.

ZGODBE SV. PISMA STARE IN NOVE ZAVEZE, 50c.

ZBIRKA LJUTUVNIH PISEM, 30c.

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE.

ANDREJ HOFER, 20c.

AVSTRILJSKI JUNAKI, vez. 90c, novec. 70c.

AVSTRILJSKA EKSPEDICIJA, 20c.

HARON TRENK, 20c.

SELGRAJSKI BISER, 15c.

BENEŠKA VEDEŽEVALKA, 20c.

BUEČE V STRAHU, 25c.

BURSKA VOJSKA, 30c.

BOJTEK V DREVO VPREŽEN VI-TEZ, 10c.

BOŽIČNI DAROVI, 15c.

CAR IN TESAR, 20c.

CERKVIČKA NA SKALI, 15c.

LIČEM NOŠTENEGA SLOVENSKEGA BRIVCA. Kdor je zmožen delati v brivnici, naj se nemudoma zglati. Radi plače se domeniwa pismeno ali ustmeno. George Lampert, 2823 Globe Ave., Lorain, Ohio.

DVE ČUDAPOLNI PRAVLJICI, 20c. DETELICA ŽIVLJENJA TREH KRANJSKIH BRATOV, 20c. DOMA IN NA TUJEM, 20c. DOMAČI ZDRAVNIK PO KNEIPU, 50c. DAMA S KAMELIJAMI, fino vezana, \$1.20. DVE POVESTI 20c. ELIZABETA, 30c. ENO LETO MED INDIJANCI, 20c. ENO URO DOKTOR, veseloigra, 20c. ERAZEM PREDJAMSKI, 15c. ERIE, 20c. EVSTAHIIJA, 15c. FABIOLA, 60c. GENERAL LAUDON, 25c. GEORGE STEPHENSON, of. inženir, 40c. GOZDOVNİK, 2 zvezka skupaj 70c. GOČEVSKI KATEHIZEM, 20c. GRIZELDA, 10c. GROFICA BERAČICA 100 zv. \$6.50. GROF RADECKI, 20c. GROF MOENTE CHRISTO, 2 knjige fino vezane \$4.50. GUY DE MAUPASSANT, Novele, \$1.20. HILDEGARDA, 20c. HIRLANDA, 20c. HEDVIKA BANDITOVA NEVESTA, 20c. HUBAD, PRIPovedKE, I. II. in III. zvezek, zvezek po 20c. IVAN RESNICOLJUB, 20c. IZANAMI, mala Japanka, 20c. IZDAJALCA DOMOVINE, 20c. IZIDOR, pobožni kmet, 20c. ILET V CARIGRAD, 40c. JAMA NAD DOBRUŠO, 20c. JAROMIL, 20c. JURČIČEVI SPISI, 11 zvezkov, umetno vezano, vsak zvezek \$1.00. KAKO POSTANEMO STARI, 40c. KAR BOG STORI JE VSE PRAV, 15c. KNEZ ČRNI JURIJ, 20c. KRISTOF KOLUMB, 20c. KRVAVA NOČ V LJUBLJANI 40c. KRVNA OSVETA, 15c. KRALJICA DRAGA 20c. LAŽNIVI KLUKEC, 20c. LEBAN, 100 beril, 20c. MAKSIMILJAN I., cesar mehikanski, 20c. MALI VITEZ, 3 zvezki skupaj \$2.25. MALI VSEZNALEC, 20c. MARIJA, HČI POLKOVA, 20c. MARJETICA, 50c. MATERINA ŽRTEV, 50c. MIR BOŽJI, \$1.00. MIRKO POSTENJAKOVIČ, 20c. MLADI SAMOTAR, 15c. MLINARJEV JANEZ, 40c. MRTVI GOSTAČ, 20c. MUČENIKI, A. Askere, elegantno vez. \$2.00. MUSOLINO, 40c. NA INDIJSKIH OTOCIH, 25c. NAJDEČEK, 20c. NA PRERLJI, 20c. NARODNE PESMI, Žirovnik, 3 zvezki, vez. vsak po 60c. NARODNE PRIPovedKE za mladi- no, 3 zvezki, vsak po 20c. NASELJENCI, 20c. NASELNIKOVA HČI, 20c. NAŠ DOM 3 zvezki vsaki 20c. NA VALOVH JUŽNEGA MORJA, 15c. NEDOLŽNOST PREGANJANA IN POVELIČANA, 20c. NEZGODA NA PALAVANU, 20c. NIKOLAJ ZRINJSKI, 20c. NOVELA, \$1.20. NARODNA BIBLIOTEKA, I. II. III. in IV. zvezek, zvezek po 25c. OB TIHII VEČERH, \$1.50. OB ZORI, 70c. ODKRITJE AMERIKE, vezano \$1.00. PAVLIHA, 20c. PARIŽKI ZLATAR, 20c. POEZIJE FRANCETA PREŠIR-NA, \$1.00. POTOVANJE V LILIPUT, 20c. POSLEDNJI MOHIKANEČ, 20c. PRAVLJICE (Majar), 20c. PRED NEVIHTO, 20c. PREGOVORI, PRILIKE, REKI, 30c.

PRI SEVERNIH SLOVANIH, 30c. PRI VRBOVČEVEM GROBI, 20c. PRINC EVGEN, 20c. PRST BOŽJI, 15c. POD TURSKIM JARMOM, 20c. REPOŠTEV, 20c. REVČEK ANDREJČEK, narodna igra, 50c. RIBIČEV SIN 15c. RINALDO RINALDINI, 30c. ROBINSON, broširan, 60c. ROBBINSKA SREČA, 40c. ROBBINA POLANEŠKIH, 3 zvezki \$2.50. ROKOVNAČI, narodna igra 40c. ROPARSKO ŽIVLJENJE, 20c. SANJSKA KNJIGA, velika 20c. SANJE V PODOBAH, 15c. SENILIA, 15c. SIMON GREGORIČ, življenjepis 50c. SITA, mala Hindostanka, 20c. SKOZI ŠIRNO INDIJO, 30c. SLOVENSKI ŠALJIVEC, 3 zvezki po 20c. SPILLMANNOVE POVESTI 18 zv. 1. zv. Ljubite svoje sovražnike 15c. 2. „Maron krščanski deček 15c. 3. „Marijina otroka 15c. 4. „Praški judek 15c. 5. „Ujetnik morskega roparja 15c. 6. „Arumagan sin indijanskega kneza 15c. 7. „Sultanovi sužnji 25c. 8. „Tri indijanske povesti 25c. 9. „Kraljičin nečak 25c. 10. „Zvesti sin 15c. 11. „Rdeča in bela vrtnica 15c. 12. „Korejska brata 25c. 13. „Bog in zmaga 25c. 14. „Prisega huronskega glavarja 25c. 15. „Angeļ sužnjev 25c. 16. „Zlatokopi 25c. 17. „Prvič med Indijanci 20c. 18. „Preganjanje indijanskih misijonarjev 15c. SPISJE, 15c. S PRESTOLA NA MORIŠČE, 20c. STANLEJ V AFRIKI, 20c. STEZOSLEDEC, 20c. STRELEC 20c. STRIC TOMOVA KOČA, 60c. SV. GENOVEFA, 20c. SV. NOČ, 15c. SV. NOTBURGA, 20c.

SREČOLOVEC, 20c. ŠALJIVI JAKA, 2 zv., vsak po 20c. ŠALJIVI SLOVENCE, 75c. STOLETNA PRATIKA, 70c. SOPEK LEPIH PRAVLJIC, 20c. ŠTIRI POVESTI, 20c. TEGETHOF, slavni admiral, 20c. TIMOTEJ IN FILEMON, 20c. TIUNG LING, 20c. TISOČ IN ENA NOČ, 51 zvezkov \$6.50. TRIJE MUŠKETIRJI, svetovna knjižica broširana \$2.30, fino vezana \$3.00. TRI POVESTI, 20c. TRI POVESTI grofa Tolstaja, 40c. V DELU JE REŠITEV, 20c. V GORSKEM ZAKOTJU, 20c. VOHUN, 80c. VRTOMIROV PRISTAN, 20c. V PADISAHOVEJ SENCI, 6 zvezkov skupaj \$1.50. WINNETOU, rdeči gentleman, tri zvezki, \$1.00. ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL, 50c. ZLATA VAS, 25c. ZLATOROG, \$1.25. ZMAJ IZ BOSNE, 60c. Z OGNJEM IN MEČEM, \$2.50. ŽENINOVA SKRIVNOST, 20c. ŽIVLJENJE sv. ELIZABETE 50c.

ZEMLJEVIDI:

ZEMLJEVID AVSTRO - OGRSKE, veliki 25c, mali 10c. ZEMLJEVID KRANJSKE DEŽELE, mali 10c. ZEMLJEVID EVROPE, 25c, mali 10c. ZEMLJEVID ZJEDINJENIH DRŽAV, 25c.

RAZGLEDNICE.

Kranjska narodna noša, ljubljanske in drugih mest na Kranjskem, newyorške in raznih mest Amerike, s cveticami, in humoristične kakor tudi velikonočne po 3c, ducat 30 ct. Razne svete podobe, komad 5c, ducat 33c. Album mesta New York s krasnimi slikami mesta, 35c. OPOMBA. Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštne nakaznice ali poštne znamke. Poština je pri vseh teh cenah že všteta.

Najbolj varno naložen denar je v slovenski MESTNI HRANILNICI LJUBLJANSKI Stanje hranilnih ulog: nad 35 milijonov kron. Rezervni zaklad: nad 1 milijon kron.

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRANK MEDOS, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROŽIČ, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: MAKŠ KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyoming.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

ALOJZIJ VIRANT, predsednik nadzornega odbora, 1700 E. 28th St., Lorain, Ohio.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115 — 7th Str., Calumet, Michigan.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, predsednik porotnega odbora, P. O. Box 138, Burdine, Pa.
IVAN MERHAR, drugi porotnik, Bx 95, Ely, Minn.
STEFAN PAVLIŠIČ, tretji porotnik, Bx 3 Pineville, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEK, 711 North Chicago St., Ely, Minn.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

Samomor. Dne 25. maja ponoči se je pod neko ljubljansko šupo obesil trgovski vajenec J. K., kateremu se je bil bržkone omračil um. Na lice mesta došla policijska komisija je odredila, da so truplo prepeljali v mrtvašnico k sv. Krištofu.

Premogar ponesrečil. Dne 24. maja so pripeljali v deželno bolnico v Ljubljani 36letnega Petra Krivica, premogarja v Zagorju. Padel je 30 metrov globoko in si zlomil desno nogo in križ.

Nesreča. Dne 24. maja ob tri četrti na 7. uru se je v Gradišču v Ljubljani, kjer gradi tvrdka Karel Tribuč & Co. kanal, ponesrečil 36letni delavec Ant. Logaja iz St. Lamberta. Pri delu se je pogreznil star kanal in ga podsul. Logaja je zadobil po celim životu težke poškodbe. Na lice mesta došla policijska komisija je odredila, da so ga odpeljali z rešilnim vozom v deželno bolnico.

PRIMORSKE NOVICE.

Vojska med duhovniki se je začela v Trstu in prav jasno osvetljuje cerkvene razmere. Kanonik in župnik pri sv. Justu v Trstu je izdal posebno okrožnico kot obtožnico proti škofjskemu kancelarju kanoniku dr. Mečeh. V tej okrožnici slika slednjega kot nasilnega, brezobzirnega tirana duhovščine, kot spletkarja in vzgojitelja demonejantov med duhovščino, kot človeka, ki se ga vsled njegove nasilnosti ne more več imenovati kristjana. Navaja mnogo slučajev dr. Mečehovega tiranstva in njegove maščevalnosti. Lepa slika! Gospodje so seveda radi tega kar iz sebe in tržaški klerikalni "L' Amico" (glasilo dr. Mečeh!) bridko tarni in joka, kakaj se to razpravlja v javnosti. Grozi kanonika Buttignonia s cerkvenimi disciplinarnimi kaznimi, imenuje ga modernista, ne izpodbija pa niti ene njegove trditve.

6000 litrov mleka je šlo v morje. — Iz Grada, kjer je zavod za preiskovanje živil, je prišla posebno komisija v Rovinj v Istri, da preišče, kako mleko uživa ondotno prebivalstvo. Komisija je konstatirala 6000 litrov mleka in ga zliła v morje. Vse to mleko je bilo zalito z yodo ali celo z gnojnic.

Morlec se je sam ogasil. — Poročal smo, da je Ivan Kocjančič, v Kastelirju v Istri zavratno ustrelil dva človeka zaradi tega, ker je izgnanil med pravdo. Kocjančič je po storjenem činu pobegnil. Nekaj dni se je skrival, naposled pa je sam prišel v Poreč in se ogasil pri sodišču. Seveda so ga takoj pridržali v zaporu.

Morski volk v tržaški luki. Kapitan Zuzak parnika "Urano", ki je prišel iz Carigrada, je javil morski oblasti v Trstu, da je zapazil pri vходу v luko do 5 metrov dolgega morskega volka, ki je plaval k obali.

Samomor v Trstu. — V hotelu "Metropol" v Trstu se je zastrupila 42 let stara gospa Marija Radič, ločena soproga bančnega uradnika na Dunaju.

ŠTAJERSKE NOVICE.

Drobne novice. — Obstrčili se je v Radgoni 22. maja po noči sedelarski pomočnik Eisenbichler. — Kroglja je šla skozi pljuča, vendar se bo najbrže posrečilo ohraniti Eisenbichlerja pri življenju. Vzrok temu činu je bilo to,

da se je Eisenbichlerja oviralo pri neki ženitvi. — V Mariboru je prodal neki Dusel iz Grada na Tržaški cesti kolo za 62 kron. Kupa se je zdelo stvar sumljiva in je prodajalec izročil policiji. Izkazalo se je, da je bilo kolo ukradeno. — V kamenškem pri Ljutomeru je zgorela hiša krojača Dolamice. Žena je hotela še v zadnjem hipu nekaj rešiti; vsula se je pa na njo goreča streha in je dobila težke opekline.

Iz Ptuja. Mladi nemški tatovi. — Vzroja v mestnih nemških šolah mora biti res vzorna. Že zadajče smo poročali kako je bivši učence nemške šole v Ptuj Šuppanz zapeljal šestletnega dekca Drafeniga, da sta slezla skozi straniščno okno v stanovanje mestnega grobarja in ukradla tam večjo svoto denarja. — Nedavno je mariborsko okrožno sodišče obsodilo Šuppanza na en mesec zaporu. Drafeniga se sodniško ni moglo kaznovati, ker je premlad. Pripomnimo, da je bila tudi 11letna Drafenigova sestra, učenka nem. dekliške šole v Ptuj, že zaprta zaradi tatvine. Sadržni nemških šol, v katerih se slovensko deo pokvari na daši in tešem.

Toča na Štajerskem. — Nedavno je napravila toča po občinah Kušerik, Flekušek, Slatenik, Drankovec in Spodnji Jakobski dol grozno škodo. Padlo je je toliko, da je je bilo še drugi dan po nekaterih krajih cele kupe.

BALKANSKE NOVICE.

Jubilij črnogorskega kneza. Belgrad, 25. maja. Kralj Peter, prestolonaslednik Aleksander in princesa Jelena se meseca julija napotijo na Cetinje, da osobno čestitajo knezu Nikoli k jubileju 50letnice knezovega vladanja.

Ljudsko štetje v Makedoniji. Skopje, 25. maja. V krajih, kjer je udušena albanska vstaja, so pričeli s splošnim ljudskim štetjem. To je prvo ljudsko štetje v teh pokrajinah.

Zatvoritev srbskih šol na Turškem. Solun, 27. maja. Vlada je dala zapretili vse srbske šole v Plevlju, ker se učitelji niso hoteli pokoriti perdpisom novega šolskega zakona.

Poljaki ne gredo v Sofijo. Petrograd, 25. maja. Razhod poljsko-ruskega odbora je nasprotstvo med Rusi in Poljaki le še poostiril. Odbor je imel nalogo pretresovati sporna poljsko-ruska vprašanja; ker je pa v seji nek lovski poslanec strastno napadel rusko vladu, je grof Bobrinski zapustil dvorano. Poljaki sedaj sigurno ne gredo na novoslavanski shod v Sofijo.

Kardinalsko čast je baje ponudil papež sarajevskemu nadškofu dr. Stadlerju, ko je bil ta nedavno v Rimu. Menda bi naj to bilo zdravilno "mazilo" za rane, ki jih sekajo Stadlerjev neuspehi njegove klerikalne stranke pri volitvah v bosenski deželni zbor.

Velike vojaške vaje v Srbiji. — B. grad, 25. maja. Velikim vojaškim vram, ki se bodo vršile v jeseni v Srbiji in se jih bo udeležila tudi vsa srbska vojna rezerva, bo prisostoval tudi bolgarski kralj Ferdinand. Priprave za vojaške vaje se že sedaj vrše.

RAZNOTEROSTI.

Poročnik — zapeljivec. — Pred štirimi leti se je poročnik vitez Kolischer v Jihlavi zaljubil v 23letno Rozo, hčer tobačnega delavca. Ljubezen je rodila otroka, poročnika pa je gnalo iz vojaške v civilno službo. Dobil je pri železniški službi uradnika, to-

da ne v Jihlavi, marveč v nekem drugem mestu. Tu je bivši poročnik popolnoma pozabil svojo ljubljeno Rozo in svojega otroka ter se poročil z drugim dekletom. Zapuščena Rozo je vložila proti nezvestemu ljubincu ovadbo, ker jo je zapeljal s pretezo, da jo vzame za ženo. Nezvesti vitez je bil radi tega obsojen na 14 dni zapore.

Kraljevo okno. — Norveški kralj Haakon je pred nekaj dnevi poslal muzeju v Kopenhagnu zanimivo steklo. To steklo je iz okna njegovega brata danskega kralja Kristijana. Pred nekoliko časa so namreč delavci potrti v šip in da bi ono iz kraljevega salona ohranili, jo je poslal Haakon muzeju. Na tem steklu se nahajajo autogrami raznih vladarjev. Ruski car Aleksander III. je nekoč v to šipo z diamantom urezal svoje ime. Poleg njega se je ovekovečil car Nikolaj II., urezavši "Nko". Podpisani so še ruska carica, kralj Kristijan, Edward, kraljica Aleksandrina, Haakon, grški kralj Jurij in španska kraljica.

Pikantne tajnosti dunajskega knjigarja. — Pariška "Liberte" je objavila dopis z Dunaja, čigar vsebina je naslednja: Pred nekaj tedni je sodišče začelo postopati proti nekemu knjigarju, ki je razširjal pornografske spise, ilustrirane in neilustrirane. Policija je pri dotičnem knjigarju dobila takih knjig v vrednosti nad 30.000 K in je rabila pet vozov, da je te knjige prepeljala na sodišče. Zveza nemških knjigotrocev je tega knjigarja izključila. Mož bi se rad rehabilitiral ali vsaj ubranil denarnih posledice izvršene konfiskacije in je v ta namen sodišču predložil imenik svojih odjemalcev. V dotični vlogi pravi, da konfiscirane knjige na morejo biti tako grde, kakor se sodi, ker so jih kupovali največje le visoki gosposode posvetnega in duhovskega stanu. Med drugimi odjemalci, ki jih je knjigar navedel v svojem imeniku, je eden, ki zavzema odlično mesto v največji bližini nemškega cesarja in več drugih dvornih in cerkvenih dostojanstvenikov in mnogo aristokratov. Pa bi bilo napočeno misliti, da je krščenjski socialni Dunaj, kaj boljši od teh visokih gospodov. Knjigar je imel odjemalce med različnimi mi sloji, tudi med malimi duhovniki. Kakor rečeno, je bilo treba pet vozov, da so pri tem knjigarju konfiscirane knjige prepeljali na sodišče. Tam so jih sicer dobro spravili, a vendar jih je vsak dan manj in dopisnik "Liberte" pravi, da če pojde tako naprej, jih čez par tednov že nič več ne bo.

Novodobni dijaki. — Ko je stopil v Palermu v drugi razred Viktor-Emanuelovega gimnazija prof. Ghelli, je zahteval drugosolce Sidonni, naj mu popravi red v izpričevalu. Ker profesor tega ni storil, je ustrelil profesorja in sebe. Listi trdijo, da obstoja v tem razredu zarota med drugosolci, ki hočejo z revolverjem izsiliti iz profesorjev dobre rede. 10 dijakov je že zaprtih.

Vse zaradi žensk. — Poroča se iz Arada na Ogerskem, da namerava provincajski ogerskega reda Cirjak Czak, sedaj prefekt minoritskega samostana v Kolozsvaru, izstopiti iz katoliške cerkve in se poročiti z neko mlado deklico iz rodbine znamenitega inženjerja v Szilagy-somlyu. Baje je mož, ki je star 65 let, že odšel iz samostana in stanuje v Szilagy-somlyu.

Čisto madžarsko. — Šolski svet neke šole v Budimpešti je kaznoval z globo stariše nekaterih 12 do 14 let starih deklet, ker niso pohajale šole. Nato so pa prišle deklice same, da so omožene in da jih nikdo ne more več siliti hoditi v šolo. Ko so preiskale oblasti zadevo, so našle, da živijo deklice res z moškimi v divjem zakonu.

Zopet koepniška afera. — Nek slepar je po zgledu koepniškega stotnika dobil prost vstop v vojašnico garnizona polka v Berlinu. Nadzoroval je čete in pregledoval sobe moštva, pri čemur je seveda razne stvari vzel s seboj. "Častnika" so potem izsledili in dognali, da je neki delavec, ki je "slaboumen".

KRETANJE PARNIKOV.

KAISER WILHELM DER GROSSE odpluje 14. junija v Bremen.
NIEUW AMSTERDAM odpluje 14. junija v Rotterdam.
OCEANIC odpluje 15. junija v Southampton.
LA PROVENCE odpluje 16. junija v Havre.
BREMEN odpluje 16. junija v Bremen.
LAPLAND odpluje 18. junija v Antwerpen.
NEW YORK odpluje 18. junija v Southampton.
CLEVELAND odpluje 18. junija v Hamburg.
KRONPRINZESSIN CECILIE odpluje 21. junija v Bremen.
NOORDAM odpluje 21. junija v Rotterdam.
MAJESTIC odpluje 22. junija v Southampton.
LA LORRAINE odpluje 23. junija v Havre.

GRAF WALTERSEE odpluje 23. junija v Hamburg.
MAIN odpluje 23. junija v Bremen.
ST. PAUL odpluje 25. junija v Southampton.
KROONLAND odpluje 25. junija v Antwerpen.
KAISERIN AUGUSTE VICTORIA odpluje 25. junija v Hamburg.
ROTTERDAM odpluje 28. junija v Rotterdam.
KRONPRINZ WILHELM odpluje 28. junija v Bremen.
ADRIATIC odpluje 29. junija v Southampton.
OCEANIA odpluje 29. junija v Trst.
BLUECHER odpluje 29. junija v Hamburg.

NAZNANILO.

Članom društva sv. Andreja št. 84 J. S. K. J. v Trinidad, Colo., se naznauja, da bo v nedeljo dne 19. junija četrtletna seja, kateri mora vsak sobrat brez izjeme prisostvovati. Seja se prične ob 10. uri dopoldan. Posvetovati se imamo o jako važnih zadevah, za korist društva. Zato ste naprošeni tudi oni sobratje, kateri ste oddaljeni in se redkokdaj rednih mesečnih sej udeležite, da ne izostanete.

Objednem naznanjam pa tudi rojakom, kateri žele pristopiti k našemu društvu, da se sedaj nudi najlepša prilika. Kdor namerava pristopiti, naj pride v soboto zvečer ali pa v nedeljo zjutraj v Trinidad, Colo., tako, da bo de v nedeljo zjutraj pregledan od zdravnika in potem sprejet v društvo.

Naše društvo sv. Andreja št. 84 v Trinidad, Colo., spada k Jugoslovanski Kat. Jednoti v Ely, Minn., ki je jedna najstarejših, najmočnejših in sploh jedna izmed najboljših slovenskih Jednot v Združenih državah. Zatoraj, dragi rojaki, kateri še niste pri nobenem podpornem društvu, ne čakajte in ne odlašajte, temveč pristopite k podpornim društvom, kadar imate priliko, ker ta so vsakemu zelo potrebna. Pregovor pravi, da nesreča nikdar ne počiva, mi smo od danes do jutri in nobeden ne zna, kje ga nesreča doleti.

Pozdrav vsem rojakom sobratom po širni Ameriki.
(11-14-6) Fran Krek, tajnik.

VABILO K IZLETU (PIC-NIC), kterega priredi hrvaški podp. rad. društvo "Davor" odsjek 327 N. H. Z. v Conemaugh, Pa.,
dne 19. junija 1910

na Woodvale Heights. Igrali bodo hrvaški tamburaši iz Cambria City, Pa. Troje vrste pivo se bode točilo in za dober priprizek skrbel bode odbor.

Tem potom vlijudno vabimo vse brate Hrvate in vsa slovenska društva, da se te veselice udeležiti blagovolite.

Vstopnina za moške je \$1.00, pivo prosto. Dame so vstopnine proste. Čisti dobiček je namenjen društveni bolniški blagajni.

V slučaju slabega vremena se preloži ta izlet na drugo nedeljo.
(11-14-6) ODBOR.

Kje je moj brat FRAN MARTINČIČ? Doma je iz Sedeče vasi pri Šb. Jerneju. Pred štirimi leti je bil v Clevelandu. Ako kedo rojakov ve za njega, ga prosim, da mi naznani njegov naslov. — Louis Martinčič, 229 1st Ave., Milwaukee, Wis.
(9-11-6)

NAZNANILO.

Od Mestne, branibirske ljubljanske prešli smo v razdelitev več računskih zaključkov za leto 1909. V teh je po številkah hranilnih knjižic označena njih skupna vrednost z dnem 31. decembra 1909 z obrestmi vred. Rojakom so na razpolago brezplačno; uposlati nam je le 6 centov v znakah za poštino.

Frank Sakser Co.,
82 Cortlandt St., New York N. Y.
(6-11-6)

THE LACKAWANNA. Najpripravnejša železnica za potnike namenjene v Evropo. V neposredni bližini transatlantskih parnikov. Prevoz potnikov in prtljage zelo poceni.
THE ROAD OF ANTHRACITE Najkrajša pot v Buffalo. Direktna pot v Scranton in premogovno okrajje.
Med New Yorkom in Buffalo voz vsaki dan v vsakej smeri po pet vlakov.
Med New Yorkom, Chicagom in zapadom vsaki dan štiri vlaki.
Med New Yorkom, St. Louisom in jugozapadom, dnevni promet.
Med lokalnimi točkami priročen in pripraven promet.
Nadalje informacije glede voljnih cen, odhoda in prihoda vlakov itd., se dobe pri lokalnih agentih ali pa pri:
George A. Cullen,
glavni potniški agent
90 West Street,
New York.

ZASTONJ MOŽEM

Dr. JOS. LISTER & CO., Ans, 702 Northwestern Bldg, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.
Gospodje: Zanima me ponudba, s katero nudite Vašo knjižico brezplačno, in prosim, da mi jo pošljete takoj.
Ime.....
Pošta.....Država.....

Kedo ve za naslov MATIJE GOLOB, ki se nahaja nekje v Kansasu, in ANTONA MIHELČIČ, kateri je v St. Louis, Mo.? Imenovana dva ptička bila sta pri meni na stanovanju pred dvema leti, pustila sta tu dolg na hrani in stanovanju, katera se do danes nista plačala. Toraj rojaki, varujte se teh nepoštenovčev! Ako kedo ve za njih naslov, prosim, da mi blagovoli sporočiti. — Opominim tudi vse druge, kateri mi dolgujejo še izza časa krize; ako se ne oglasijo v kratkem, objavim njih imena v slovenskih časopisih. — Ignatius Kusljan, 229 1st Ave., Milwaukee, Wis.
(9-17-6)

VABILO NA IZLET (PIC-NIC),

kterega priredi društvo sv. Alojzija št. 36 J. S. K. J. v Conemaugh, Pa.,
v nedeljo dne 12. junija 1910

na Woodvale Heights, Pa., na prostih 8. Kastru. Vstopnina za moške \$1.00, pivo prosto; Žene in gosposdične v spremstvu vstopnine proste.

Tem potom vlijudno vabimo vse rojake in rojakinje ter vsa sosedna društva iz Conemaugh, Pa., in okolice, da se v polnem številu tega izleta udeležiti blagovolijo. Ako bi bilo zopet slabo vreme ali dež, se potem vsi veselica v društveni dvorani dne 18. junija. Za dobro svežo pivo, fini prigrizek ter najboljšo postrežbo skrbel bode v to svrhu izvoljen odbor. Čisti dobiček je namenjen v društveno blagajno.

Za obilen obisk se priporoča.
Odbor društva sv. Alojzija.
(9-11-6)

JOSEPH TRINER'S
AMERICAN FLAXIN
OF BITTER WINE
REGISTERED

To ni tajno zdravilo, ker je narejeno iz finega rudečega vina in importiranih grenkih želišč. Ne vsebuje škodljivih tvarin, za to je absolutno varno za vsak, še tako nežen želodec. Še zdravim ga je priporočati, eno čašico ali dve o priliki, da se prebavni organi ohranijo v dobrem stanju.

To je čudežno zdravilo
ojstri okus, krepeča živce,
čisti kri, čedi obrazno barvo,
pomnoži pozum,
odstrani neprebavnost,
donese mirno spanj
daljša življenje.

Ra je lahko cela družina, od najstarejšega do otroka v zibelki. To se ne more trditi o katerem drugem zdravilu. Čistoče tega zdravila jamči po vladi Zdrž. držav. — Ser. No. 346. Tisoči zahvalnih pisem od ljudi potrjuje zdravilno vrednost tega leka. Zdravniški nasvet pošljemo brezplačno. Pišite nam v materinem jeziku.

JOS. TRINER
1333-9 S. Ashland Ave. CHICAGO, ILL.
Ne pozabite po-kusiti Trinerjeve Hrvaške Importirane Šljivovice in Slovenskega Brinjevca, vse domačega izdelka.

50.000 knjižic ZASTONJ MOŽEM.

Vsaka knjižica je vredna \$10.00 bolnemu človeku.

Ako trpite na katerikoli tajni moški bolezni, želimo, da takoj pišete po to čudežno knjižico. V lahko razumljivem jeziku vam ta knjižica pove, kako se na domu temeljito zdravi sifilis ali zastrupljenje krvi, životna slabost, zgrba spolne kreposti, revmatizem ali kostobol, organske bolezni, želodec, jetra in bolezni na obistih in v mehurju. Vsem tistim, kateri so se že nasitili in naveličali večnega plačevanja brez vsakega uspeha, je ta brezplačna knjižica vredna stotine dolarjev. Ona vam tudi pove, zakaj da trpite to kako lahko pridete do trdnega zdravja. Tisoče moči je zadobilo perfektno zdravje, leeno moč in polnživljenje potom te dragocene knjižice, ki je zaloga znanosti in vsebuje stvari, ktere bi moral vsak človek znati. Zaponnite si, ta knjižica se dobi popolnoma zastonj. Mi plačamo tudi poštino. Izpolnite odrezek spodaj in pošlite nam ga še danes, na kar vam mi pošljemo našo knjižico v vašem materinem jeziku popolnoma zastonj.

POŠLJITE NAM TA ODREZEK DANES.

Dr. JOS. LISTER & CO., Ans, 702 Northwestern Bldg, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.
Gospodje: Zanima me ponudba, s katero nudite Vašo knjižico brezplačno, in prosim, da mi jo pošljete takoj.
Ime.....
Pošta.....Država.....

Compagnie Generale Transatlantique
[Francoska parobrodna družba.]

Direktna črta do Havre, Pariza, Švice, Inemosta in Ljubljane.
Poštni parnik so.

"La Provence"	na dva vijaka.....	14,200 ton,	30,000 konjskih mo
"La Savoie"	" " " "	12,000 "	25,000 "
"La Lorraine"	" " " "	12,000 "	25,000 "
"La Touraine"	" " " "	10,000 "	12,000 "
"La Bretagne"	" " " "	8,000 "	9,000 "
"La Gascogne"	" " " "	8,000 "	9,000 "

Glavna agencija: 19 STATE ST., NEW YORK
corner Pearl Street Chesapeake Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča itev. 57 North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

LA PROVENCE	16. junija 1910.	LA PROVENCE	7. julija, 1910
LA LORRAINE	23. junija, 1910.	LA BRETAGNE	14. julija 1910
LA SAVOIE	30. junija, 1910.	LA LORRAINE	21. julija 1910

POSEBNA PLOVITBA.
V HAVRE:
Lepi parnik "CAROLINE" odpluje dne 25. junija ob 3. uri popoldni.
Poštni parnik "CHICAGO" odpluje dne 25. junija ob 3. uri popoldni.
Parniki z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.

SLOVENCIM IN SLOVENKE, NA ROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJČENJEŠI SLOVENSKE DNEVNIK!

DOLGO ŽIVLJENJE.

Naravna želja vsakega človeškega bitja je podaljšati življenje kolikor mogoče. Naravnoznanci vseh vekov so na vso moč skušali iznajti krepčilo življenja. Ker ne smemo misliti, da bomo vedno živeli, a življenje pa lahko podaljšamo — je resnica. Vsi zdravi in niki priznajo, da je temelj življenja v prebavnih organih vsakega živega bitja. To je v onih prostorih telesa v katerih se hrana pretvarja. Kakor hitro je kateri teh prebavnih organov v neredu, trpi celo telo. Ako ta bolni organ hitro ozdravimo ohranimo si zdravje in moč. — Le eno zdravilo je, ki odstrani vse nadloge prebavnih organov, in to je dobroznano

Trinerjevo zdravilno grenko vino.

Ra je lahko cela družina, od najstarejšega do otroka v zibelki. To se ne more trditi o katerem drugem zdravilu. Čistoče tega zdravila jamči po vladi Zdrž. držav. — Ser. No. 346. Tisoči zahvalnih pisem od ljudi potrjuje zdravilno vrednost tega leka. Zdravniški nasvet pošljemo brezplačno. Pišite nam v materinem jeziku.

JOS. TRINER
1333-9 S. Ashland Ave. CHICAGO, ILL.
Ne pozabite po-kusiti Trinerjeve Hrvaške Importirane Šljivovice in Slovenskega Brinjevca, vse domačega izdelka.

JOVAN DELAYSKA 1910 PODPORA ZVEZA
Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.
sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:
Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: ANDY VIDRICH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK ŠEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:
JACOB KOCJAN, preds. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽIČAR, nadzornik, Box 511 Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:
ALOJZIJ BAYDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primo, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
E. A. E. BRALLIER, Greeve St., Conemaugh, Pa.

Členjena društva, oziroma njih uradniki so uljudno prošni pošiljati
svetovni priporočila na blagajnika in nikomur drugemu, vse druge dopise pa
na glavnega tajnika.

V sklopih in opazila društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali
sploh kjeršibodi v poročilih glavnega tajnika kake pomanjklivosti, naj se
to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

IGRALEC.

ROMAN. — IZ SPOMINOV MLADENICA.

Ruski spisal F. M. Dostojevski.

(Dalje.)

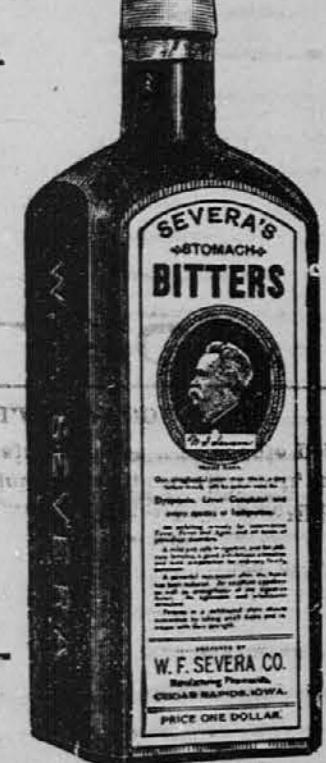
"Kako pa poplačate v hotelu?"
sem vskliknil strahom.
"In kaj pa potem?"
Zamišljeno me je pogledal, a me ni
miti razumel niti slišal. Skušal sem
govoriti o Pavlini, o otrocih. Naglo
je odgovoril: "da, da!" Toda takoj
je zopet začel govoriti o knezu, o tem,
da se sedaj m—le Blanche z njim o-
petje in "tedaj... in tedaj, kaj naj
storiš, Aleksej Ivanovič! Za Boga!"
Se je mahoma obrnil k meni. "Kaj
naj storim? kajne, da je to neiva-
leznost, prava črna nevaleznost!"
In selze so mu začele liti o potokih.
Kaj naj človek naredi s takim člo-

vekom? Pustiti ga samega, je bilo
tudi nevarno; se naredil bi si kaj.
Slednje sem se ga le rešil, toda na-
mignil sem pestunji, naj gre večkrat
k njemu; razum tega sem govoril tudi
s koridorjem: služabnikom, zelo raz-
umnim dečkom; tudi ta mi je obljubil,
da bo pazil.

Jedva sem zapustil generala, že se
je javil pri meni Potapič, češ, da me
čliffe babica. Ura je bila osem. Ba-
bica se je pravkar vrnila iz vokalza,
potem, ko je totalno vse zaigrala.
Odšel sem k njej. Starka je sedela v
naslonjaču, docela izmučena in vidno
bolna. Marfa ji je pripravila čašo

Severova zdravila so povrnili tisočnim ljudem zdravje.
Tu so na slično uslugo tudi vam.

Severov
Želodčni
Grenčec.

Staro in zanesljivo zdravilo
za oslabei tek, težko prebavo,
onemoglost in vsako jako ne-
prebavnost. Priporočljiv kot
izdatna tonika in krepijo za
priletne ljudi, prebolevalnike
in osebe nežnega ustroja.

Cena \$1 00 steklenica.

Svarilo! Ne dajte si Severovega Želodnega grenčeca zamenjati z drugimi pivskimi
Zahtevajte prisnega in pazite, da je ime "Severa" natisnjeno na steklenici

N prodaj v lekarnah in zanesljivih trgovinah. Čuvajte se ponaredeb. Če ne morete
dobliti Severovih zdravil v svojem kraju, pišite nam.

Zdelani moški in ženske,
nervozni, onemogli, oslabei, opčani in potrti
ljudje najdajo olajšbo, ako začno uživati

Severov Nervoton.

zelo prijetno in izdatno zdravilo ki poživlja moč
in krepi vse živčevje. Teži čustva, donaša na-
ravno spanje.

Cena \$1.00

Zanesljiv zdravniški svet zastoj.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Dr. E. C. COLLINS

stanovitelj

Ako trpite na:
Želodčne bolezni, slab
prebavi, drizgi, kožni
bolezni, a. i. ako imate
reumatizem, glavobol,
škrofeljne, hripavost,
naduho ali jetiko, srčno
napako, nervoznost, srčno
zlato žilo, kilo, ali bo-
lezen pljuč, jeter, ledi-
uša ali oči. Napihuje-
nost trebuha, katar v
nosu, glavi, vratu ali
želodcu. Trablje, nen-
ragio, masulje ali kake
druge notranje ali
vnanje bolezni, kakor
tudi tajne spolne bo-
lezni, pišite ali pa pri-
dite osebno, na naved-
eni naslov na kar
vam bode pomagano.

Pišite takoj danc po
jedno zanimivih in
prekornih od Dr. E. C.
Collins-a spisanih knjig,
katero dobite povsem
brezplačno.

caja, katerega jo je skoraj prisilila iz-
piti. Glas in ton babičin sta se silno
izpremenila. "Zdravstvi, očka,
Aleksej Ivanovič," je rekla, počasi na-
klonivši glavo vazo, "oprostite, da
sem vas še enkrat vznemirjala, odpu-
stite starki. Jaz, dragi moj, sem vse
pustila tam, skoro stotisoč rubljev.
Prav si imel, da nisi šel večkrat z me-
noj! Sedaj sem brez denarja, brez
novčica. Ne minute ne maram več
odlašati in se odpeljem že ob desetih.
Poslala sem po tvojega Angleža, m.
Astleja, da ga poprosim tri tisoč fran-
kov za en teden. Govori torej ti ž
njim, da bi si česa ne mislil in mi ne
ugodil.

Jaz sem, dragi moj, še dovolj bo-
gata! Imam tri vasi in dve hiši. In
tudi denarja se še kaj dobi, nisem
vsega vzela s seboj. Zato ti to pripo-
vedujem, da bi oni ne pomišljali....
A, tu je že! Takoj spoznaš, da je
lober človek."

M. Astlej je prihitel na prvi klic
babičin. Brez pomišljanja in kratko-
besedno ji je takoj odšel tri tisoč
frankov na menico, ki jo je babica tu-

Ko je imel vlak oditi, sem stekel na
kolodvor in pomagal babici na vlak.
Zavzela je poseben, družinski vagon.
"Hvala ti, očka, za tvojo nesebično
naklonjenost," je jemala slovo od
mene, "in povej Pavlini to, kar sem
ji včeraj rekla, da jo bom namreč ča-
kala."

Sel sem domov. Grede mimo stan-
ovanja generalovega, sem srečal pe-
stunjo in jo vprašal, kako je genera-
la? "I, očka, prav nič!" je odvrnila
otožno. Vendar sem stopil notri, a
pred vrati kabineta sem obstal silno
osupel. General in m—le Blanche
sta se smejala kakor za stavo. Venve
Coningse je sedela na divanu. Ge-
neral je bil skoro blazen od veselja,
klepetal je razne neumnosti in hihi-
tal neprestano z nergovnim smehom,
od katerega se je nabralo njegovo
obličje v nešteto množico gub in od
katerega so se mu oči nekako skrivale.
Pomejše sem izvedel od m—le Blan-
che same, da ji je, zapodivši knega,
in doznavši za tugo generalovo, pri-
šlo na misel, da ga pošlazi in v po-
setim za par minut. Toda bedni ge-
neral ni vedel, da je bila tedaj nje-
ga nosa že določena in da je m—le
Blanche že vse pripravila, da pohiti
prihodnjega dne s prvim jutranjim
vlakom v Pariz.

Postal sem na pragu kabineta, si
premisli in odšel neopazen. Ko sem
prišel do svoje sobe in odprl vrata,
sem zazrl hipoma v mraku neko po-
stavo, ki je sedela na stolu v kotu
poleg okna. Naglo sem se približal,
pogledal in dihanje mi je zastalo.
Bila je Pavlina!

XIV.

Nehote sem vskliknil.
"Kaj je? Kaj je?" je vpraševala
čudno. Bila je bledega in mračnega
obličja.

"Kako, kaj je? Vi? Tu, pri me-
ni!" —
"Ako prihajam, tedaj vsa priha-
jem. To vam je naveda. Takoj iz-
previdite to. Zažite luč!"

Zažgal sem luč. Pavlina je vstala,
stopila k mizi in položila pred-me od-
prto pismo.

"Prečitajte!" je velela.
"To, to je roka des Grieuxa!" sem
vskliknil in pograbil pismo. Roki sta
mi trepetali in vrste so mi migale pred
oči. Pozabil sem natančno izreke,
ki so bili v pismu, toda navedem naj
je, dasi ne od mene, do des, ampak
od misli do misli.

THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

SAMO NEVEDNI IN NEISKUŠENI ZDRAVNIKI

oglašajo po časopisih in se smatrajo zmognimi zdraviti raznovrstne bolezni.
Ti zdravniki poskušajo potom oglasovne Slovence na to pripraviti, da jim svoje zdravje poverijo. A naši rojaki niso
tako nespametni, da bi jim svoje zdravje poverili in se dali od takih neiskusnih in nevestih mazačev zdraviti. Vsakemu iz
med naših rojakov je znano, da nijednemu zdravniku ni mogote ozdraviti vseh bolezni. Nekateri zdravniki so zmogni ozdraviti
te bolezni, toda ne razumejo zdraviti vseh bolezni. Naprimer zdravnik, kateri je zmognen ozdraviti tuberkulozo, bi morda ne
bil zmognen ozdraviti srčne napake ali kake druge bolezni. Velede tega imamo v sedanjih modernih časih sloveče bolnišnice in
zdravniške zavode. V takih bolnišnicah in zdravniških zavodih najdete najiskusnejše in največje zdravnike, kateri skupno
razumejo ozdraviti vsako in vse bolezen. Ako trpite na pljučih, je zdravnik tuj, kateri vam zdravila predpiše, in ozdravi to
bolezen, ako trpite na slabi krvi, je zdravnik tuj, kateri Vas ozdravi to bolezen in ako trpite na kakor drugi bolezni, je zopet
zdravnik tuj, kateri Vas ozdravi na one bolezni, in tako skupno zdravniki zamorejo ozdraviti vse bolezni, je zopet
na tej podlagi je slavni Dr. E. C. COLLINS ustanovil THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE kateri
zavod zavzema danes prvo mesto ter je eden izmed najslavnejših in najmodernejših zavodov na vsetu. Zdravniki v THE COL-
LINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE ne prakticirajo zdravlil ampak so največji in najiskusnejši zdravniki,
kateri skupno so že ozdravili vsakovrstne bolezni, ter so zmogni ozdraviti tudi vas.

Ker imate toraj ta sloveči zavod na razpolago, ne izpostavljajte vašega zdravja in življenja, zdravnikom kateri oglašu-
jejo po časopisih in o katerih še nikdar čuli niste. Nespušite se jim na limanice samo radi tega ker vidite njih slike v oglaših
in raznih časopisih. Samohvala teh zdravnikov je sicer jako velika, a uspeh in njih znanost je jako slabo.
Brez izjeme, kako bolezen imate, pišite takoj v svojem materinem jeziku ali pa pridite osebno v THE COLLINS NEW
YORK MEDICAL INSTITUTE in prepričali se bode da ste tudi v enem izmed tisočih zdraviljenecv kateri so priprav-
ljeni potrditi, da so poskušali prejšnjim raznovrstne zdravnike, kateri vam pa niso mogli pomagati in ozdraviti, nakar
ste se končno obrnili na THE COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE kjer ste našli takojšnjo pomoč ter bili potom metode
teh slavni zdravnikov zopet popolnoma ozdravljeni.

V tem slavem zavodu, je bilo ozdravljenih, v pretečenih 14 letih več bolnikov kakor skupno pri vseh ostalih zdravnikih. Vse
kar vam je storiti obrnite se zaupno v ta zavod kjer vam bode takoj pomagano. V dokaz dovolj uspehov, vam leži na
razpolago na tisoče zahvalnih pism od ozdravljenih bolnikov iz vseh delov sveta, kateri so že obupali nad svojim zdravjem, a
potom metode zdravnikov THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE pridobili zopet zaželeno in trdno zdravje,
katerega se še dandanes veselje. Vsa pisma naslovite na Dr. S. E. Hyndman, vrhovni ravnatelj;

THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE
140 W. 34th St., New York City

URADNE URE SO: vsaki dan od 10 do 5 ure popoldan. Ob nedeljah in praznikih od 10 do 1 ure popoldan. Vsaki torek in
petek večer od 7 do 8 ure.

"Mademoiselle", je pisal des Gri-
eux, "neprijetne razmere me silijo, da
odpustim takoj. Gotovo ste sami o-
pazili, da sem se namenoma ogibal
vsakega priznanja napram vam tako
dolgo, dokler se ni razjasnil ves po-
ložaj. Prihod stare (de la vieille da-
me) vaše sorodnice in njeno grdo ve-
denje sta mi pregnala vse dvome. Mo-
je lastne, slabostjoče razmere mi do-
cela preprečujejo gojiti naltalje slad-
ke nade, katerim sem se dal voditi
nekoliko časa. Žal mi je za prošlost,
toda upam, da ne najdete v mojem
vedenju ničesar, kar bi bilo žantiloma
in pošnega človeka nedostojno in ne-
vredno. Vselej izgube skoro vseh svo-
jih novcev, posodivši jih vašemu očmu
sem prisiljen izkoristiti ono, kar mi je
ostalo: naročil sem namreč svojim
znanecem v Petrogradu, da naj ukrene-
je vse potrebno k prodaji zastavljene-
ga mi posestva. Ker vem, da je vaš
lahkomiselni oče potrošil vaš lastni
denar, sem sklenil odpustiti mu pet-
desetisoč frankov in vračam vam na
to svoto glaseče se zadolžnice na pre-
moženje, da vam bo tako omogočeno
dobliti vse nazaj kar ste izgubili, ako
zahtevate imetje sodnim putem od
njega. Nadejam se, mademoiselle, da
bo moj postopek glede na sedanje raz-
mere za vas zelo ugoden. Upam tudi,
da s tem postopkom izpolnim dolžnost
poštenega in blagorodnega človeka.
Bočite uverjeni, da se mi je spomin
na vas na veke utisnil v moje srce."

"Kaj ne, to je jasno?" sem rekel
okrenivši se k Pavlini. "Ali ste mogo-
li kaj drugega pričakovati?" sem
pristavil z nevoljo.
"Ničesar nisem pričakovala," je
odvrnila navidez mirno, dasi je nekaj
podrtavalno v njenem glasu. "Že
davno sem se odločila; čitala sem nje-
gove misli in uganila, kaj misli. Mi-
sli je, da iščem.... da bom zahteva-
la...." nastavila se je, ne da bi kon-
čala, se ugriznila v ustnice in utihni-
la. "Nalaseh sem podvojila svoje pre-
ziranje napram njemu", je nadalje-
vala, čakala sem, kaj se izcini iz tega.
Ako bi prišla brzjavka o dedščini,
bi mu vrgla pred noge dolžno svoto
temu idiotu (očmu) in ga zapodila!
Že davno, davno sem ga sovražila!
O, preje ni bil tak, tisočkrat ne, a
sedaj, sedaj!... Ah, s kakim vese-
ljem bi mu vrgla sedaj teh petdeset-
tisoč v podli obraz in pljunila.... in
pohodila pljunec!"

"Toda papir, vrnjena zakladnica na
petdesetisoč frankov, se nahaja v ro-
kah generalovih. Vzemite in vrnite
jo des Grieuxu!"

"O, ne! Ne, ne!"
"Res, res! Ne! K čemu pa je
general sedaj sploh sposoben? In ba-
bica?" sem hipoma vskliknil.

Pogledala me je zamišljeno in ne-
sirnjo.
"Zakaj babica?" je izpregovorila
nevoljno. "Ne morem iti k nji. Si-
cer pa nikogar ne usmam prositi od-
puščanja," je pristavila razdraženo.

"Kaj torej storiti?" sem zakričal.
"Kako ste mogli v ljubiti tega des
Grieuxa! O podož podli Hočete, da
ga ubijem v doboju? Kje je sedaj?"
"V Frankfurtu in ostane tam tri
dni."

"Ena beseda iz vaših ust, in takoj
jutri se opeljem s prvim vlakom!"
sem izustil v glupem oduševljenju.
Zasmejala se je.

"Kaj šel se reče vam: najprej mi
vrnite petdesetisoč frankov. In zakaj
naj bi se še bil? ... Kakšna neum-
nost!"

"Kje pa je vzel teh petdesetisoč
frankov?" sem nadaljeval, "je z
zobmi." "Se ne pol-
po zemlji! Poslušajte! M. Astlej!"

Rojakom v Illinois na znanje.

Naš stalni in rojakom v Ameriki
deloma dobro poznani potnik in za-
stopnik naših listov,

MR. JANKO PLEŠKO

se mudi v državi Illinois, kjer bode ro-
jake obiskal. — Kakor v prejšnjih le-
tih, tako je tudi sedaj pooblaščen na-
birati naročnino za lista "Glas Naro-
da" in "Hrvatski Svijet". Uverjeni
smo, da ga bodo rojaki radi spre-
jeli in da mu bodo šli ravno tako na
roko, kakor v prejšnjih letih. Onim
pa, katere običje morda v prvič, ga kar
najtopleje priporočamo.

Upravništvo "Glasa Naroda".

POZOR rojakil!

Kdor kapeje
uro ali druge
slatnice, naj
pilo po lepo ali
na blago. Mi posiljamo božična in novoletna
darila direktno v stari kraj in jamčimo za splošno
Pisite dandane po opisi.

BERGANCE, WIDETICH & CO.
1622 Arapahoe St., Denver, Colorado.

POZOR ROJAKI!

PODOLGEM ČASU se
mi je poretile iz-
najti pravo Alpe-
tinkuro in Pomado
proti izpadanju in
razraslan, kakorine
je dosegla na svetni
križi in od katere
možkim in ženskim
ostati in dolgi lasje
resnično popolnoma
zrastejo in ne bodo
več izpadali, ter ne
osiveli. Ravno tako
možkim v 6. tednih
krasni brki popo-
loma zrastejo. Reumatiz-
a v rokah nogah in
krčevih v 8 dneh popolnoma odzdravi, kurja ocsa
bradavice, ostre noge in ozubline se popolnoma
odstranijo. Da je to resnica jamčim z \$500. Pišite
po cenik katerega pošljem zastoj.

JAKOB VAHČIČ,
P. O. Box 69 CLEVELAND, C

SLOVENCIM IN SLOVENKE, NA-
ROČAJTE SE NA "GLAS NARO-
DA", NAJVEČJI IN NAJCENEJ-
SI SLOVENSKE DNEVNIKI

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.

Redna tedenska zveza potom poštinih parnikov z
brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND 18,694 ton	KROONLAND 12,185 ton
FINLAND 12,185 ton	VADERLAND 12,018 ton

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvatsko,
in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna že-
lezniška zveza.

Posebno se še skripi za udobnost potnikov medkrova. Trejti razred obstoji iz
malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obrnite se je na

RED STAR LINE.

No. 9 Broadway
NEW YORK
24 State Street
BOSTON, MASS.
709 2nd Ave.
SEATTLE, WASH.
1319 Walnut Street
PHILADELPHIA, PA.

1306 "P" Street, N. W.
WASHINGTON, D. C.
219 St. Charles Street
NEW ORLEANS, LA.
90-96 Dearborn Street
CHICAGO, ILL.
900 Locust Street
ST. LOUIS, MO.

205 McDermott Ave.
WINNEPEG, MAN.
319 Geary Street
SAN FRANCISCO, CAL.
121 So. 3rd Street
MINNEAPOLIS, MINN.
31 Hospital Street
MONTREAL, QUE.